

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
3ου ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΕΓΑΡΩΝ

Μαθητικό
ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2021

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	3
Συνέντευξη με τον προηγούμενο Διευθυντή του σχολείου μας: «Ένας αξέχαστος Διευθυντής!»	4
Το σχολείο μας	5
Οι θεατρικές μας παραστάσεις:	
«Ένας κόκορας στην πόλη»	7
«Τα Μέγαρα στην Ελληνική Επανάσταση»	8
Περιβαλλοντική δράση και καλή πράξη πάνε μαζί!	8
Η Σχολική μας ζωή	9
Συνέντευξη με τον εικαστικό και καθηγητή μας κ. Μ. Μαδένη	10
Συνέντευξη με την Υποδιευθύντρια του σχολείου μας, ψυχή της Λέσχης Ανάγνωσης της πόλης μας, κα Γεωργαντά	11
Η Γυναίκα στη σημερινή εποχή	12
Οι Γυναίκες της Επανάστασης	14
Μέγαρα και Επανάσταση. Με αφορμή τα 200 χρόνια ...	16
Το Τείχος της Αγ. Τριάδας	19
Θεόδωρος Κολοκοτρώνης	21
Μαζεύουμε πλαστικά καπάκια για καλό σκοπό!	22
Τα καλά και κακά της πανδημίας	23
Ψυχολόγος στο σχολείο μας, μία καινούρια εμπειρία: «Συγκομιδή καρπών σε δύσκολη εποχή»	24
Μαθήματα στο Webex	25
Οι Πολιούχοι 10 μάρτυρες	25
Παιδικός και Νεανικός Διαβήτης	28
Νερό!	30
Οι Φωτιές στα Γεράνεια	31
Τα Γεράνεια Όρη στις φλόγες	32
Η Γη γιορτάζει!	33
Μέλανας Δρυμός	34
Οι σεκόγιες, δέντρα γίγαντες	35
Τα άλογα νάνοι	36
Ένας κόσμος φαντασμαγορικός!	36
Νίκος Γκάλης: η αρχή του μπάσκετ στην Ελλάδα	38
Ένας προσιτός μικρός παράδεισος	40
Βιβλιοπροτάσεις για το καλοκαίρι σας	41
Έκθεση έργων στο πλαίσιο του μαθήματος της Τεχνολογίας	42
Τεστ επαγγελματικού προσανατολισμού	43

Πρόλογος

Με ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση προλογίζω την πρώτη έκδοση του περιοδικού του 3^{ου} Γυμνασίου Μεγάρων, μία φυσική εξέλιξη της σχολικής εφημερίδας των προηγούμενων χρόνων.

Θα ήθελα, ωστόσο, αντί τα συνηθισμένα λόγια ενός χαιρετισμού να απευθύνω μερικά «μηνύματα ζωής» σε κάθε μαθητή και κάθε μαθήτριά του σχολείου μας.

Το σχολείο θα έχει πετύχει το στόχο του αν σας έχει μάθει να αγαπάτε και να εκτιμάτε τον εαυτό σας: το σώμα σας, την ψυχή σας, το πνεύμα σας, τις πράξεις, τα όνειρά σας, κάθε τι που ξεκινά από τον εαυτό σας. Γιατί όταν αγαπάμε τον εαυτό μας, τον σεβόμαστε και δεν επιτρέπουμε στους άλλους να μας βγάλουν από τον δρόμο μας.

Τα χρήματα και η δόξα δεν κάνουν τον άνθρωπο ευτυχισμένο. Η ευτυχία πηγάζει από μέσα μας: την εσωτερική ισορροπία, τη γαλήνη, την αγάπη, τη καλοσύνη, την προσφορά.

«Σα βγεις στον πηγαιμό για την Ιθάκη, να εύχεσαι να 'ναι μακρύς ο δρόμος, γεμάτος περιπέτειες, γεμάτος γνώσεις ... Τους Λαιστρυγόνες και τους Κύκλωπες, τον άγριο Ποσειδώνα δεν θα συναντήσεις...».

Στο γνωστό σε όλους μας ποίημα του Καβάφη, «Ιθάκη», το μακρύ και δύσκολο ταξίδι του Οδυσσέα εξομοιώνεται με την πορεία της ζωής κάθε ανθρώπου. Τους Λαιστρυγόνες και τους Κύκλωπες δεν τους συναντάμε όπως περιγράφει ο Όμηρος, αλλά τους συναντάμε με διάφορες μορφές σε κάθε κοινωνία αλλά και κάθε εποχή: είναι τα εμπόδια, οι κίνδυνοι και οι δυσκολίες, που θα αντιμετωπίσετε στη ζωή σας. Δυσκολίες θα συναντήσετε πάρα πολλές. Δε γίνεται διαφορετικά. Αυτό που σας εύχομαι στο ταξίδι της ζωής σας είναι ο δρόμος να είναι μακρύς με καταπληκτικούς σταθμούς που ο καθένας θα έχει να σας προσφέρει κάτι διαφορετικό και μοναδικό.

Όλοι μας ξεκινάμε στη ζωή με κάποια όνειρα. Πρέπει να πιστεύουμε στα όνειρά μας και να προσπαθούμε να τα πραγματοποιήσουμε. Αυτό που θα μας κάνει δυνατούς και δυνατές όμως είναι η ικανότητά μας να είμαστε ευέλικτοι κι ευέλικτες και να προσαρμοζόμαστε στις συνθήκες και στις ευκαιρίες που μας παρουσιάζονται. Γι'αυτό μην φοβάστε να κάνετε όνειρα. Προχωρήστε στη ζωή θέτοντας κάθε μέρα κι έναν καινούριο στόχο, όσο μικρός κι αν είναι. Αυτό θα σας κρατάει

ζωντανούς και ζωντανές και η ζωή σας θα έχει ενδιαφέρον.

Τα μαθήματα ζωής δεν σταματούν ποτέ. Δίδονται καθημερινά μέχρι το τέλος της ζωής του ανθρώπου. Μην στέκεστε στο λάθος. Το λάθος σας βοηθά να βρείτε έναν καινούριο δρόμο, που μέχρι τότε δεν είχατε ανακαλύψει. Μαθαίνουμε και από τα λάθη μας.

Το τι θα γίνετε στη ζωή σας εξαρτάται αποκλειστικά και μόνο από εσάς. Η ευτυχία και η επιτυχία, να θυμάστε, είναι στο χέρι σας. Το αντίδοτο σε κάθε εμπόδιο είναι η Παιδεία που γεννά την ελευθερία, την πίστη στη ζωή και την αγωνιστικότητα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τις μαθήτριες και τους μαθητές καθώς και τις συνδέλφους μου, που συνέβαλαν στην προετοιμασία αυτής της έκδοσης.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες του σχολείου μας, παρόλες τις δύσκολες συνθήκες που ζήσαμε φέτος, πρωτόγνωρες για την εκπαιδευτική κοινότητα λόγω του covid-19, και με μεγάλα χρονικά διαστήματα μακριά από τους χώρους του σχολείου, όπου λαμβάνουν χώρα όλες οι απαραίτητες κοινωνικές ζυμώσεις, κατάφεραν να μαζέψουν το απαραίτητο υλικό για το περιοδικό. Ασχολήθηκαν με θέματα που τους/τις ενδιέφεραν και τους/τις απασχόλησαν.

Σε μια εποχή που κινδυνεύουμε να χάσουμε τον προσανατολισμό μας, προσπαθήσαμε να δείξουμε στα παιδιά μας τις αξίες της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του αλληλοσεβασμού, της αξιοκρατίας, της αγάπης. Υπάρχει ανάγκη να διαμορφώσουμε ξεχωριστές προσωπικότητες με όραμα και ελπίδα. Γιατί αυτά τα δύο είναι η κινητήριος δύναμη κάθε νέας γενιάς: όραμα κι ελπίδα.

Ένας αξέχαστος διευθυντής!

Όλοι μας ακούμε ότι η εκπαίδευση είναι ένας από τους πιο σημαντικούς θεσμούς που κάθε πολιτεία καλείται να οργανώσει για να εκπαιδεύσει καλούς ανθρώπους και να εξασφαλίσει καλούς πολίτες για το μέλλον της. Ο Μέγας Αλέξανδρος είχε χαρακτηριστικά πει ότι όφειλε στον πατέρα του το «ζήν» ενώ το «εὖ ζῆν στον δάσκαλό του, τον φιλόσοφο Αριστοτέλη. Το ζητούμενο λοιπόν είναι ένας «δάσκαλος» που θα χαρακτηρίζεται από την κατάλληλη γνώση για το αντικείμενο της ειδικότητάς του, από την αγάπη για τους μαθητές του και την ανθρωπιά του, ώστε να γίνει παράδειγμα προς μίμηση γι' αυτούς. Έχουμε την ευχαρίστηση να παρουσιάσουμε τη συνέντευξη ενός τέτοιου ανθρώπου, του κυρίου Αριστομένη Χριστοφιλογιάννη, που ήταν διευθυντής στο σχολείο μας επί 18 έτη. Ας αρχίσουμε λοιπόν!

Πόσα χρόνια ασχοληθήκατε με την εκπαίδευση;

Θα μπορούσα να πω ότι με την εκπαίδευση ασχολούμαι ήδη από τα πρώτα χρόνια της φοίτησής μου στο Πανεπιστήμιο, ξεκινώντας με κάποια ιδιαίτερα μαθήματα για να καλύπτω τα έξοδά μου. Τότε ανακάλυψα ότι η εκπαίδευση μου ταιριάζει, παρόλο που οι Θετικές Επιστήμες και κυρίως τα Μαθηματικά, έχουν πολλές εφαρμογές και προσφέρουν πολλές επαγγελματικές ευκαιρίες. Συνολικά, με την εκπαίδευση ασχολήθηκα για 50 συνεχόμενα έτη, από τα οποία για 38 έτη εργάστηκα στο δημόσιο σχολείο.

Πώς αισθάνεστε που η σταδιοδρομία σας ολοκληρώθηκε;

Νιώθω πλήρης ως άνθρωπος και εκπαιδευτικός. Χαίρομαι που δίδαξα Μαθηματικά σε όλα αυτά τα παιδιά, αλλά και που είχα την ευκαιρία να ασκήσω παιδαγωγικό έργο και να τα βοηθήσω να βρουν τα καλά στοιχεία που έχουν μέσα τους και να τα επαυξήσουν, ώστε να βγουν αύριο καλοί και χρήσιμοι πολίτες στην κοινωνία.

Ποιο ήταν πιο δύσκολο; Να είστε καθηγητής ή διευθυντής;

Κάθε ιδιότητα θεωρώ ότι είχε για μένα μόνο θετικά στοιχεία. Είτε ως καθηγητής είτε ως διευθυντής κάθε ώρα και κάθε στιγμή καλείσαι να διαχειριστείς μια κρίση. Από τη θέση του διευθυντή, όμως, είναι περισσότερο περίπλοκο αυτό το ζήτημα, γιατί ταυτόχρονα πρέπει να διαχειρι-

στείς μαθητές και μαθήτριες, δηλαδή ανηλίκους/εφήβους, και συναδέλφους καθηγητές και καθηγήτριες (ενηλίκους). Είναι όμως εξίσου ενδιαφέρον, γιατί νιώθω ότι προσφέρω στη διαμόρφωση της προσωπικότητας και στην ενσυναίσθηση των ανθρώπων.

Τι σας έκανε να γίνετε καθηγητής;

Η μεγάλη αγάπη μου, και για τα παιδιά και για τα Μαθηματικά! Ακόμα η μεγάλη πρόκληση: να πείσεις τα παιδιά ότι τα Μαθηματικά είναι χρήσιμα στη ζωή τους. Ο κόσμος μας είναι χτισμένος πάνω στα Μαθηματικά.

Πόσα χρόνια διευθύνετε το 3^ο Γυμνάσιο Μεγάρων;

Από το 2002 έως και το 2020, συνολικά 18 χρόνια. Πρόκειται σχεδόν για τη μισή δημοσιοϋπαλληλική μου θητεία.

Θυμάστε όλα τα παιδιά που είχατε μαθητές;

Φυσικά είναι αδύνατο να θυμάμαι όλους τους μαθητές και τις μαθήτριές μου, καθώς με έναν πρόχειρο υπολογισμό είναι περίπου 5000 άτομα! Έχω όμως κρατήσει τις ονομαστικές καταστάσεις με τις βαθμολογίες των παιδιών όλων των χρόνων κατά τα οποία δίδασκα και έχω σημειώσει πάνω τους χαρακτηριστικές πληροφορίες γι' αυτούς (περιγραφική αξιολόγηση). Έτσι, πολλές φορές αναπολώ τα χρόνια που τους έκανα μάθημα και συγκινούμαι ιδιαίτερα όταν κάποιος παλιός μαθητής ή μαθήτριά μου, έρχεται σε επαφή μαζί μου μέσω των κοινωνικών δικτύων και με ρωτά «με θυμάστε, κύριε;».

Ποια συμβουλή θα μας δίνετε φεύγοντας από το σχολείο μας;

Κρατήστε το επίπεδο του Σχολείου εκεί που καταφέραμε να το φτάσουμε όλοι μαζί – μαθητές, γονείς και καθηγητές – και να θυμάστε ότι και εμείς, οι καθηγητές και οι καθηγήτριές σας,

βάλαμε ένα μικρό πετραδάκι στη συνολική διαμόρφωση της προσωπικότητάς σας με τις συμβουλές και τις γνώσεις που σας προσφέραμε, εκεί στην τρυφερή ηλικία των 12-15 ετών.

Θα αλλάζατε κάτι από όσα έχετε ζήσει ως καθηγητής;

Θα ήθελα το σχολείο να ήταν περισσότερο ελεύθερο και ικανό να προάγει τον πολιτισμό και τις τέχνες σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ό,τι τώρα. Επιπλέον, θα το ήθελα απαλλαγμένο από τη βαθμοθηρία, να μην έχει δηλαδή τόσο ανταγωνιστικό κλίμα για τους μαθητές και τις μαθήτριες, αλλά να μπορεί να δίνει σε όλους ίσες ευκαιρίες μόρφωσης και ανάπτυξης των δεξιοτήτων τους, ανεξάρτητα από το κοινωνικό και οικονομικό υπόβαθρο της οικογένειας του καθενός.

Και κάτι ακόμα, ειδικά για τους μαθητές και μαθήτριες που ήσασταν στο σχολείο τα τελευταία μου 3 χρόνια και που λόγω COVID-19 ως Γ' Γυμνασίου στερηθήκατε την τετραήμερη εκδρομή σας στα Ιωάννινα. Ξέρω καλύτερα από τον καθένα πόσο πολύ είχατε δουλέψει και είχατε συγκεντρώσει ένα σεβαστό ποσόν. Με συγκινήσατε πάρα πολύ, όταν αποφασίσατε να διαθέσετε το ποσό αυτό με γνώμονα την αλληλεγγύη και την

προσφορά στο σύνολο. Με το ποσό αυτό αγοράσατε και προσφέρατε στο σχολείο μας laptops, στρώσατε με τερέν το μικρό γηπεδάκι μας, κάνοντας το μάθημα της γυμναστικής ασφαλέστερο για τους μαθητές και τις μαθήτριες των επόμενων χρόνων και τα υπόλοιπα τα διαθέσατε στον Σύλλογο ΑΜΕΑ Μεγάρων. Αυτές είναι ενέργειες που δείχνουν Παιδεία, Ευαισθησία, Ήθος και Ενσυναίσθηση (όλα με κεφαλαίο αρχικό γράμμα!) στοιχεία που διδάσκονται στις Οικογένειες και το Σχολείο.

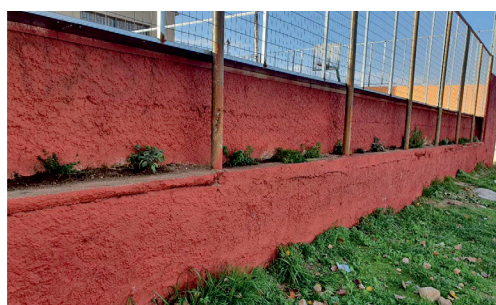
Αφού ευχαριστήσουμε τον κύριο Χριστοφιλογιάννη για την προθυμία της διεξαγωγής αυτής της συνέντευξης θα θέλαμε να υπενθυμίσουμε τη σημασία του σχολείου και του εκπαιδευτικού για τη διαμόρφωση των μελλοντικών πολιτών και επιστημόνων. Τον ευχαριστούμε, γιατί είναι υπόδειγμα για τους νεότερους και του ευχόμαστε τα καλύτερα για τον νέο κύκλο που ανοίγει στη ζωή. Να είναι σίγουρος πως οι προσπάθειές του αποτελούν αντικείμενο σεβασμού από όλους μας. Θα τον θυμόμαστε με αγάπη παντοτινή, γιατί μας συνόδεψε στα χρόνια της εφηβείας μας!

Εβελίνα Τριανταφύλλου

Το σχολείο μας

Κατά το σχολικό έτος 2020-2021, στο σχολείο μας έγιναν πολλές αλλαγές σε όλους τους χώρους του. Δεδομένου ότι το σχολείο είναι ο χώρος που περνάει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του ένας έφηβος, όπου διαπλάθεται η κοινωνική του ύπαρξη, προσπαθήσαμε να τον κάνουμε ένα χώρο ευχάριστο και ζεστό.

Αρχικά βάφτηκαν όλες οι αίθουσες εσωτερικά με ευχάριστα χρώματα διαφορετικό σε κάθε αίθουσα. Συγχρόνως αντιμετωπίστηκε η πηγή της υγρασίας που δημιουργούσε άσχημες συνθήκες

υγιεινής μέσα σε κάποιες αίθουσες.

Μπήκαν καινούριες κουρτίνες καθώς και επιπλέον κουρτίνες συσκότισης, ώστε να μπορεί να γίνεται παρουσίαση από τους βιντεοπρωτόζέκτορες, που διαθέτουν οι αίθουσες.

Στη συνέχεια, αντικαταστάθηκαν τα φωτιστικά όλων των αιθουσών διδασκαλίας του σχολείου, τα οποία εκτός από άριστη απόδοση που έχουν, καταναλώνουν έως και 60% λιγότερο ρεύμα, συμβάλλοντας με αυτό τον τρόπο στην εξο-

κονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας, άρα και φυσικών πόρων.

Στη συνέχεια φυτεύτηκαν δεντράκια στην είσοδο του σχολείου, καθώς και αρωματικά φυτά της ελληνικής υπαίθρου.

Τέλος, βάφτηκε όλη η εξωτερική μάνδρα, η οποία, ως πρώτη επαφή του επισκέπτη, δεν ήταν πολλή κολακευτική στο μάτι, καθώς και η είσοδος του σχολείου μας.

«Ένας κόκορας στην πόλη»

Κωμωδία από τη θεατρική ομάδα του 3^{ου} Γυμνασίου Μεγάρων

Η θεατρική ομάδα του Γυμνασίου μας με πολύ μεγάλη χαρά σας ανακοινώνει ότι παρά την πολύμηνη καραντίνα και ενάντια σε όλες τις προβλέψεις και τις αντιξοότητες λόγω της πανδημίας κατάφερε και φέτος να ετοιμάσει θεατρική παράσταση, συνεχίζοντας μία παράδοση που από ότι φαίνεται κανένας κορωνοϊός δεν μπορεί να σκιάξει.

Οι πρόβες ξεκίνησαν διαδικτυακά (με απίστευτες δυσκολίες) όσο τα σχολεία ήταν κλειστά και συνεχίστηκαν δια ζώσης με το άνοιγμά τους. Η επιλογή της κωμωδίας ως είδος ήταν μονόδρομος, για να γελάσει και λίγο το χειλάκι μας και να ξερκίσουμε τη δυστοπία την οποία βιώνουμε το τελευταίο διάστημα. Εξάλλου είναι γνωστό από τους αρχαιότερους χρόνους πως το γέλιο διώχνει το φόβο και εμείς αυτό το στόχο είχαμε εξαρχής.

Το φετινό μας έργο φέρει τον τίτλο «Ένας κόκορας στην πόλη». Το σενάριο είναι βασισμένο σε μια απίστευτη και όμως αληθινή ιστορία την οποία έχει βιώσει ο γράφων. Θέλει να διεισδύσει στον παραλογισμό που συχνά αισθάνεται ο πολίτης στη χώρα μας ο οποίος «δί' ασήμαντον λόγον και αφορμήν» μπορεί να βρεθεί να περιδινείται μέσα σε ένα λαβύρινθο παρεξηγήσεων και γραφειοκρατίας και να μην βλέπει διέξοδο πουθενά.

Όλα ξεκινούν με έναν κόκορα που κάποιος (άραγε ποιός;) αφήνει στον ελεύθερο χώρο της διπλανής πολυκατοικίας από εκείνη του ήρωα και που κάθε βράδυ 3-4 η ώρα χαλάει τον κόσμο

από το λάλημα και τον ξυπνάει. Ο ήρωας του έργου λοιπόν πάνω στην απελπισία του και βλέποντας πως οι αρμόδιες αρχές και οι νόμιμες διαδικασίες δεν μπορούν να δώσουν λύση στο πρόβλημά του, θα κάνει το μοιραίο λάθος να πάρει την κατάσταση στα χέρια του. Τότε είναι που θα βρεθεί μπλεγμένος στον ιστό μιας πρωτοφανούς κατάστασης στην οποία θα νιώθει πως διατρέχει μεγάλο κίνδυνο. Και όλα αυτά για ένα κοκόρι... Φυσικά, εννοείται πως δεν πρόκειται να σας πούμε άλλα και να κάνουμε spoiler. Τα υπόλοιπα θα τα μάθετε παρακολουθώντας την παράσταση. Και για όσους τύχει εκείνη την ώρα να σκεφτούν πως «αυτά δεν γίνονται ούτε στο σινεμά» έχουμε να τους πούμε πως, σύμφωνα, αυτό που συμβαίνει συνήθως είναι η τέχνη να μιμείται τη ζωή, κάποιες όμως φορές όπως στην περίπτωση αυτή, συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο.

Το σενάριο και η σκηνοθεσία είναι του Δημήτρη Τσιριγώτη.

Βοηθός σκηνοθεσίας είναι η Παναγιώτα Εξαπηχίδου.

Υπεύθυνη για τις χορογραφίες είναι η Κλεοπάτρα Σκαλιαράκη.

Πρωταγωνιστούν οι μαθητές της θεατρικής ομάδας του 3^{ου} Γυμνασίου.

Η θεατρική παράσταση θα λάβει χώρα το Σάββατο 19 Ιουνίου 2021 και ώρα 8:30 μ.μ, στο θεατράκι στο άλσος του Θεόγνιδος.

H θεατρική ομάδα A

Τα Μέγαρα στην Ελληνική Επανάσταση

Μετά από όλες τις δυσκολίες με τον κορωνοϊό παγκοσμίως, είμαστε πάλι εδώ μετά από πολλές πρόβες, σεβόμενοι/ες όλα τα μέτρα πρόληψης κατά της εξάπλωσης του ιού για να ανεβάσουμε το θεατρικό δρώμενο «Οι Φιλικοί των Μεγάρων».

Με αφορμή τον εορτασμό των 200 χρόνων από την Απελευθέρωση των Ελλήνων, θα προβάλουμε ένα θεατρικό με θέμα την Φιλική Εταιρεία και την ανακοίνωσή της στους Ηγούμενους των Μεγάρων.

Η Φιλική Εταιρεία ήταν μια μυστική Εταιρεία που είχε σκοπό την Απελευθέρωση των Ελλήνων από τους Τούρκους δια των όπλων.

Μέσα στο δρώμενο υπάρχουν πέντε ρόλοι Ηγούμενων και Γερόντων που θα τους εσαρκώσουν οι εξής μαθητές:

Πάυλος Μανώλης
Παναγιώτης Καπογιαννόπουλος
Σταμάτης Πατέλης
Αναστασία Γεωργίου
Ελένη Παπαθανασίου

Την σκηνοθεσία της παράστασης ανέλαβε ο μαθητής Αναστάσιος Μειντάνης.

Τα κείμενα είναι του Ηγούμενου της Ι.Μ.

Αγ. Παρασκευής Μαζίου, π. Χρυσόστομου Κουλουριώτη, τον οποίο ευχαριστούμε πολύ για την ευγενική παραχώρησή τους.

Είμαστε πολύ χαρούμενοι/ες για αυτό, διότι τιμά την πόλη μας, το ήθος και την ιστορία της. Ανυπομονούμε να ανέβουμε τα παιδιά στη σκηνή σε συνδυασμό με μια φανταστική και επίκαιρη συναυλία από την Εκκλησιαστική χορωδία των Μεγάρων.

Εκ των προτέρων ευχαριστούμε την κ. Ρήγα για την ευκαιρία και την τιμή που μας έδωσε.

Η θεατρική ομάδα Β

Περιβαλλοντική δράση και καλή πράξη πάνε μαζί!

Τη Δευτέρα 31 Μαΐου 2021, το τμήμα μας πραγματοποίησε έναν περίπατο στη παραλία της Βαρέας όπου συμμετείχε σε μία κοινή δράση με το Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας «Ηλιάνθος» του Συλλόγου Προστασίας & Αρωγής Παιδιών με Εγκεφαλικές Κακώσεις και Α.Μ.Ε.Α. της πόλης μας.

Συγκεκριμένα, ξεκινήσαμε από το σχολείο περπατώντας και απολαύσαμε το όμορφο τοπίο, ωφελώντας τον οργανισμό μας κάνοντας σωματική άσκηση. Όταν φτάσαμε στην παραλία, συναντήσαμε τα άτομα αυτά και αφού γνωριστήκαμε και είπαμε δύο λόγια για εμάς ξεκινήσαμε τη δράση!

Στο πλαίσιο του σχεδίου εργασίας (project)

που κάνει ο Σύλλογος, χωριστήκαμε σε δύο ομάδες και σε συνεργασία με τα παιδιά αυτά αναπτύξαμε ένα σημαντικό θέμα, την προστασία του περιβάλλοντος! Συζητήσαμε για την ανθρωπινή παρέμβαση στον πλανήτη μας, τα περιβαλλοντικά προβλήματα και λύσεις για αυτά. Στη συνέχεια, κατεβήκαμε στην παραλία, όπου καταγράψαμε τα σκουπίδια που υπάρχουν. Έτσι, βρήκαμε σε τεράστιο βαθμό αποσίγαρα καθώς και πλαστικά καπάκια από μπουκάλια καθώς και πετονιές. Τέλος, μιλήσαμε για τρόπους επίλυσης αυτού του προβλήματος.

Χαρήκαμε πολύ που συνεργαστήκαμε με τα παιδιά αυτά, όπως και για το γεγονός ότι καταφέραμε να πραγματοποιήσουμε έναν περίπατο έστω και σε αυτές τις ιδιαίτερες συνθήκες!

Τα παιδιά του Γ3

Εκδηλώσεις σχολικού έτους 2020-2021

Σε κανονικές συνθήκες στην εφημερίδα μας θα είχαμε ολόκληρο αφιέρωμα στη σχολική ζωή! Εκδηλώσεις, σχολικές γιορτές, παρελάσεις, εκδρομές, εκπαιδευτικές επισκέψεις, περίπατοι,

αποκριάτικο πάρτι, η τετραήμερη της Γ' Γυμνασίου θα έβρισκαν μια θέση στις σελίδες του εντύπου μας. Φέτος, δυστυχώς, οι σελίδες αυτές μένουν άδειες, ορφανές από φωτογραφίες με χαμόγελα, αγκαλιές, ανέμελες στιγμές και βόλτες, πόζες σε όμορφα τοπία, αστείες γκριμά-

τσες, χαρούμενες φατσούλες, χειροκροτήματα ...

Να μην αναφέρουμε ποιος φταίει γι' αυτά!!!

Ας ελπίσουμε ότι η κακή του παρέμβαση στη ζωή μας σιγά σιγά θα ανασταλεί και θα αρθούν όλες οι απαγορεύσεις.

Ευτυχώς την κατάσταση ήρθε να σώσει «κάπως» η επέτειος της 28^{ης} Οκτωβρίου. Όπως κάθε χρόνο την παραμονή της Εθνικής Γιορτής προλάβαμε να βραβεύσουμε τους αριστούχους μαθητές του σχολικού έτους 2019-2020, που δεν ήταν και λίγοι!!! Ορίστηκαν ο σηματοφόρος και οι παραστάτες της σημαίας από όλες τις τάξεις του Γυμνασίου μας για ολόκληρο το σχολικό έτος, παρά το γεγονός ότι δε θα γίνονταν παρελάσεις. Στη συνέχεια επιδόθηκαν αριστεία στις μαθήτριες και στους μαθητές που άριστευσαν και βραβεύα στην πρώτη ή στον πρώτο σε βαθμολογία και διαγωγή από κάθε τμήμα. Εξαιρετική διάκριση αποδόθηκε στον μαθητή που, άσχετα με τη βαθμολογία του, επέδειξε μεγάλη πρόοδο σε επίδο-

ση και συμπεριφορά κατά το προηγούμενο έτος.

Η χαρά και η περηφάνια μας για όλα τα παιδιά ήταν μεγάλη. Τα χειροκροτήσαμε και τους ευχήθήκαμε ακόμα μεγαλύτερες επιτυχίες στη ζωή

τους. Μακάρι οι διακρίσεις τους να συνεχιστούν και να αποτελέσουν παράδειγμα και για άλλους.

Την ημέρα της 28^{ης}, η διευθύντρια κα Ελένη Ρήγα, έχοντας τη σύμφωνη γνώμη των κηδεμόνων, συνόδευσε τον σηματοφόρο και τους παραστάτες της πρώτης σειράς της σημαίας του

σχολείου, εκπροσωπώντας τον Σύλλογο διδασκόντων και όλους τους μαθητές. Παρέστησαν στη Δοξολογία στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής και στην κατάθεση στεφάνου από τον Δήμαρχο στην Πλατεία Ηρώων. Αυτά σε μια προσπάθεια να μην αφήσουμε να περάσει μια τέτοια μέρα χωρίς το ελάχιστο «ευχαριστώ!» στους ανθρώπους που θυσιάστηκαν στον πόλεμο του '40!

Με την ευχή η επόμενη χρονιά να μας ξαναφέρει στις παλιές συνθήκες...

Η συντακτική ομάδα

Συνέντευξη με τον εικαστικό και καθηγητή μας, κ. Μαδένη

1. Μιλήστε μας για εσάς, κ. Μάδενη. Ποιες είναι οι σπουδές και η επαγγελματική σας πορεία;

Έχω τελειώσει τη σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Στο προκαταρκτικό έτος είχα δάσκαλο τον Τριαντάφυλλο Πατρασκίδη και στη συνέχεια ήμουν στο εργαστήριο του Παναγιώτη Τέτση. Είχα διακρίσεις στις σπουδές μου που με οδήγησαν σε μεταπτυχιακές σπουδές στην Ελεύθερη Ακαδημία Τεχνών της Χάγης στην Ολλανδία. Πριν όμως από όλα αυτά πέρασα από το εργαστήριο ζωγραφικής του γλύπτη Νίκου Στέφου. Η επαγγελματική μου πορεία ξεκινά το 1991-1992 και η πρώτη μου ατομική έκθεση ήταν στη γκαλερί Νέες Μορφές. Από τότε έχω κάνει πολλές ατομικές και ομαδικές εκθέσεις.

2. Κατά τη νεότερη ηλικία σας με τι θέλατε να ασχοληθείτε επαγγελματικά;

Ακολούθησα το παιδικό μου όνειρο καθώς ήθελα να μάθω όσο το δυνατόν περισσότερα για την ζωγραφική.

3. Μιλήστε μας για μια/δυο ξεχωριστές στιγμές στην προσωπική ή/και στην καλλιτεχνική σας διαδρομή;

Θα μιλήσω για τον δάσκαλο μου Παναγιώτη Τέτση που μου δίδαξε το σχέδιο, το χρώμα, τη ζωγραφική. Θα μιλήσω για την κ. Χεράλντα Χέιννορντ, τη γλυκιά «Όμα», στα ολλανδικά γιαγιά, που με φιλοξένησε στο σπίτι της και με τον τρόπο της μου είπε είναι η αγάπη.

4. Η θεματογραφία των έργων σας επικεντρώνεται κυρίως στην ανθρώπινη μορφή. Τι σας οδήγησε σε αυτό;

Είναι η επιθυμία μου να ανακαλύψω τον άνθρωπο. Αλλά έχω ζωγραφίσει και σειρές έργων με τοπία και αλλιά θέματα.

5. Τι είναι τέχνης για εσάς;

Είναι σαν την ανάσα ενός ανθρώπου.

6. Που βρίσκονται τα έργα σας; Σε μουσεία ή ιδιωτικές συλλογές;

Έχω την τύχη και την τιμή να βρίσκονται και σε σημαντικές ιδιωτικές συλλογές, σε μουσεία αλλά και πινακοθήκες.

7. Ποια είναι η σημασία των ιδιωτικών συλλογών για τον χώρο της τέχνης;

Κάθε συλλογή έχει τη δική της άποψη, πολυφωνία, δημοκρατία, πλούτο για τον φιλότεχνο.

8. Πόσες εκθέσεις έχετε κάνει μέχρι τώρα;

Είναι πολλές που είναι ατομικές, αλλά οι περισσότερες είναι ομαδικές εκθέσεις.

9. Πως στήνεται μια έκθεση ζωγραφικής;

Το στήσιμο μιας έκθεσης έχει να κάνει με τον χώρο, τη θεματολογία των έργων προσπαθώντας να βρούμε ισορροπίες, ώστε να έχουν ένα αποτέλεσμα που αναδεικνύει το περιεχόμενο των έργων.

10. Θα θέλαμε να μας πείτε εάν η Street art και το graffiti αποτελούν ελευθερία έκφρασης ή βανδαλισμό; Υπάρχουν όρια;

Η Art street και το graffiti είναι υπέροχα όχι όμως ανεξέλεγκτα σε οποιαδήποτε επιφάνεια. Γιατί κάποιες επιφάνειες από μόνες τους είναι έργα τέχνης και δεν δέχονται ούτε μια τελεία.

11. Υπάρχουν πολλοί λάτρεις της τέχνης στην Ελλάδα; Δηλαδή υπάρχει κουλτούρα, παιδεία για αγάπη στην τέχνη ή ακόμα θεωρείται μια συνήθεια ή τάση των ελίτ στην σημερινή κοινωνία;

Η ελίτ κοινωνία μας πούμε ότι έχει την οικονομική δυνατότητα να αποκτήσει εύκολα ένα έργο τέχνης. Όμως πιστεύω ότι σαν λαός έχουμε μια ιδιαίτερη αγάπη για την τέχνη γιατί πιστεύω ότι είναι στο DNA μας αποτυπωμένες μοναδικές εικόνες τέχνης και πολιτισμού, όπως η Ακρόπολη.

12. Πως βιώσατε φέτος την καραντίνα ως καλλιτέχνης; Πώς αξιοποιήσατε τον ελεύθερο χρόνο σας;

Ήμουν τυχερός γιατί είχα την επιθυμία να εργαστώ ώρες ατελείωτες και να αξιοποιήσω την καραντίνα.

13. Ποια συμβουλή θα δίνατε στους μαθητές;

Να μην εγκαταλείψουν τα παιδικά τους όνειρα, να αγαπούν τις επιλογές τους και να προσέχουν τη ζωή τους, γιατί είναι ένα μοναδικό δώρο.

Βάλια Καστάνη

Λέσχη Ανάγνωσης Δημοτικής Βιβλιοθήκης Μεγάρων

1. Κ. Γεωργαντά, ως συντονίστρια και ψυχή της Λέσχης Ανάγνωσης της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Μεγάρων, μπορείτε να μας πείτε πότε πρωτοεμφανίστηκε η Λέσχη;

Ξεκίνησε τις εργασίες της το έτος 2009.

2. Ποια είναι τα μέλη της Λέσχης;

Τα μέλη της είναι πολλά: Μαρία Βαρελά, Αντώνης Ξάνθης, Μίνα Ρέτσικα, Άννα Μάθεση, Ευγενία Μάθεση, Στράτος Κουσκούκης, Κατερίνα Σάλτα, Κατερίνα Μουστάκα, Πόπη Μαγγίνα, Διομήδης Σάλτας, Ελευθερία Γεωργαντά, Κώστας Μιχάλαρος, Γιάννης Παπασίδερης, Ελένη Μπεναρδή.

3. Μπορείτε να μας πείτε, κα Γεωργαντά, ποιο ήταν το έργο της Λέσχης Ανάγνωσης από το 2009 που ξεκίνησε έως το 2020, όπου οι εργασίες της διακόπηκαν από τον covid-19;

Έγιναν παρουσιάσεις λογοτεχνικών έργων: Τα μέλη της Λέσχης μελέτησαν και παρουσίασαν

Καργάκου για τον Μέγα Αλέξανδρο, το συγγραφικό έργο των Στέλιου Γκίνη και Χρυσοστόμου Σύρκου, τα βιβλία του Θύμιου Ρέντζιου, του Νίκου Δενδρινού και τα μυθιστορήματα των Μηνά

Βιντιάδη και Βασίλη Κουνέλη.

Τέλος, η Λέσχη μελέτησε και παρουσίασε το έργο του Τάσου Λειβαδίτη, το Άξιον εστί του Οδυσσέα Ελύτη, το έργο του Γεωργίου Σουρή, τη Φόνισσα του Παπαδιαμάντη, τον Ερωτόκριτο του Βιτσέντζου Κορνάρου, τα Απομνημονεύματα του Μακρυγιάννη, τους Ελεύθερους Πολιορκημένους του Διονυσίου Σολωμού και την επίδραση του Ομήρου στην ποίηση του Σεφέρη. Ακόμη, έκανε αφιερώματα στη Δημοτική Ποίηση και το Ρεμπέτικο τρα-

το έργω πολλών μεγάλων Ελλήνων Λογοτεχνών, οι οποίοι παρευρέθησαν στην προς τιμήν τους εκδήλωση: Μάνος Ελευθερίου, Τίτος Πατρίκιος, Μάρω Δούκα, Αλκυόνη Παπαδάκη, Ρέα Γαλανάκη, Ζυράννα Ζατέλη, Μιχάλης Γκανάς, Ιωάννα Καρυστιάννη, Παντελής Βούλγαρης, Χρήστος Χωμενίδης, Λίνα Νικολακοπούλου.

Επίσης, παρουσιάστηκε το έργο του Σαράντου

γούδι. Τέλος, έκανε θεματικά αφιερώματα στην ποίηση με τίτλους όπως «Χρωματισμένοι στίχοι» και «Ποιήσεως διάλογοι».

Η Λέσχη προσκλήθηκε από τους Φίλους του Μουσείου Γουλανδρή στις 7 Φεβρουαρίου 2017 και παρουσίασε τους Ελεύθερους Πολιορκημένους στο χώρο του Μουσείου, παρουσία του Δημάρχου Μεγαρέων κ. Γρηγορίου Σταμούλη.

Η Γυναίκα στην σημερινή εποχή

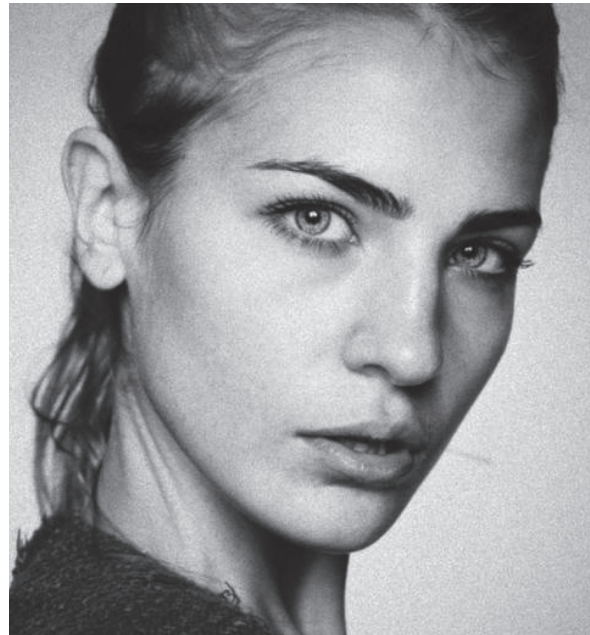
Η θέση της γυναίκας σε μια κοινωνία είναι δυνατόν να διαπιστωθεί από τη θέση της στο δίκαιο, τη συμμετοχή της στην πολιτική, τη συμμετοχή της στην παραγωγή και το ρόλο της μέσα στην οικογένεια. (T.H. Marshall)

Όπως είναι γνωστό, η μισθωτή απασχόληση αποτελεί ένα σημαντικό χώρο οργάνωσης της ανθρώπινης ταυτότητας και έναν τόπο άσκησης οικονομικής και πολιτικής εξουσίας. Η μαζική είσοδος των γυναικών στη μισθωτή εργασία σήμανε ουσιαστικά την αφετηρία στους αγώνες για τη χειραφέτηση της γυναίκας και οδήγησε σε διαρθρωτικές αλλαγές στο χώρο της οικονομίας και της οικογένειας. Με άλλα λόγια, η μισθωτή εργασία επηρέασε σημαντικά το σύγχρονο καθημερινό τρόπο ζωής και των ελληνίδων γυναικών, μεταβάλλοντας τον κοινωνικό ρόλο της γυναίκας τόσο στο χώρο της δημόσιας όσο και της ιδιωτικής ζωής. Αν και ο όρος απασχόληση ή εργασία αναφέρεται πρωτίστως στη μισθωτή εργασία, διότι αυτή θεωρείται ως η μόνη παραγωγική εργασία επειδή αμείβεται, το θέμα της γυναικείας εργασίας επεκτείνεται αναγκαστικά και στον τομέα της οικογένειας, καθώς εξαρτάται άμεσα από τις οικογενειακές δεσμεύσεις των γυναικών και συνεπάγεται μεταβολές στους οικογενειακούς ρόλους των δύο φύλων και στη γονιμότητα.

Σήμερα, είναι πλέον γεγονός ότι οι γυναίκες αποτελούν ένα συνεχώς αυξανόμενο ποσοστό της εργατικής δύναμης σε όλο τον κόσμο. Η πιο σημαντική πλευρά της αυξημένης συμμετοχής τους στην οικονομία είναι ότι περισσότερες γυναίκες από ποτέ παραμένουν στην παραγωγή κατά τη διάρκεια των αναπαραγωγικών τους χρόνων, παρότι τα εμπόδια όσον αφορά στο συνδυασμό οικογένειας και εργασίας παραμένουν (United Nations, 2000). Όμως, παρά τα υψηλά ποσοστά συμμετοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας, η φύση και το είδος της εργασίας για άνδρες και γυναίκες διαφέρει σημαντικά. Οι γυναίκες πρέπει να συμφιλιώσουν την εργασία τους με τις οικογενειακές τους υποχρεώσεις, για αυτό και η συμμετοχή τους στην παραγωγή έχει συμπληρωματικό χαρακτήρα. Ως επιπλέον στοιχεία για την κοινωνική θέση της γυναίκας παγκοσμίως αναφέρονται τα εξής: σήμερα οι γυναίκες κατά μέσο όρο γεννούν λιγότερα παιδιά, παντρεύονται σε μεγαλύτερη ηλικία, αποκτούν παιδιά εκτός γάμου, ανατρέφουν παιδιά μόνες τους ως αρχηγοί μονογονεϊκών οικογενειών, εργάζονται σταθερά ενώ έχουν παιδιά ηλικίας κάτω

των τριών ετών και παρ' όλα αυτά υφίστανται σε υψηλό ακόμη ποσοστό κοινωνική και οικονομική ανισότητα (United Nations, 2000).

Άλλωστε, η νομοθετική ισότητα σε καμία περίπτωση δεν προεξοφλεί ούτε και εξασφαλίζει την ουσιαστική ισότητα ανάμεσα στα δύο φύλα. παρόλη την πρόοδο, οι διαφορές ανάμεσα στα φύλα παραμένουν και επομένως οι πραγματικές

αλλαγές στις ζωές των γυναικών σε επίπεδο κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής ισότητας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων χρειάζονται ακόμη πολύ χρόνο για να ολοκληρωθούν.

Σύμφωνα με τη Δουλκέρη (1986), παρότι όλο και περισσότερες γυναίκες συμμετέχουν ενεργά στην παραγωγή, το παραδοσιακό πρότυπο της ιδανικής μητέρας, συζύγου και νοικοκυράς δεν έχει αλλάξει. Πράγματι, η οικογένεια συνεχίζει να αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα για την επαγγελματική εξέλιξη της γυναίκας και ο διαχωρισμός των επαγγελματιών σε ανδρικά και γυναικεία είναι αποτέλεσμα της διάκρισης των κοινωνικών ρόλων, με βάση το επιχείρημα της φύσης και της αναπαραγωγικής ικανότητας των γυναικών.

Ζητήματα που συνδέονται συνήθως με τις έννοιες των δικαιωμάτων των γυναικών περιλαμβάνουν, αν και δεν περιορίζονται σε αυτά, στο δικαίωμα: για σωματική ακεραιότητα και αυτονομία, να είναι ελεύθερες από σεξουαλική βία, να ψηφίζουν, να κατέχουν δημόσια αξιώματα,

να συνάπτουν νομικές συμβάσεις, να έχουν ίσα δικαιώματα στο οικογενειακό δίκαιο, να δουλεύουν, να αμείβονται με δίκαιους μισθούς ή ίση αμοιβή, να έχουν αναπαραγωγικά δικαιώματα, να έχουν ιδιοκτησία, να μορφώνονται.

Το ότι η Ελλάδα βρίσκεται από την αρχή της κρίσης σε διαδικασίες κοινωνικής επανεκκίνησης φαίνεται και από το γεγονός ότι εμφανίζονται όλο και περισσότερες φεμινιστικές ομάδες που θίγουν την πατριαρχική νοοτροπία της χώρας, η οποία εξακολουθεί πεισματικά να υπάρχει παρά τη θεσμική και νομική κατοχύρωση της ισότητας.

Ο ισχυρός ρόλος της Εκκλησίας και τα παραδοσιακά χριστιανικά πρότυπα της οικογένειας στην Ελλάδα έχουν ως επακόλουθο η κύρια μορφή συντροφικής σχέσης να συνεχίζει να είναι ο γάμος. Τα κοινόβια ή η απόκτηση παιδιών εκτός γάμου θεωρούνται ακόμη και σήμερα ασυνήθιστα, ιδιαίτερα στο περιβάλλον της επαρχίας. Μετά τη σύναψη γάμου, θεωρείται και τώρα ακόμη ότι το σωστό είναι η γυναίκα να αντιλαμβάνεται τον εαυτό της ως την κυρίως υπεύθυνη για το νοικοκυριό και την ανατροφή των παιδιών.

Σήμερα, η πανδημία έχει βαθύνει αυτές τις ανισότητες, και τις διακρίσεις. Οι γυναίκες είναι ανάμεσα σ' αυτούς που έχουν χάσει πολλά. Η Σιμόν ντε Μποβουάρ, όταν έλεγε ότι αρκεί μια πολιτική, οικονομική ή θρησκευτική κρίση για να υποχωρήσουν τα κερδισμένα με κόπο γυναικεία δικαιώματα εννοούσε αυτό ακριβώς που συνέβη, κατά τη διάρκεια της πανδημίας.

Οι γυναίκες είναι στην πρώτη γραμμή αυτής της κρίσης, καθώς απασχολούνται σε κρίσιμους τομείς, όπως η υγεία. Εργάζονται σε γηροκομεία, όπου φροντίζουν τους ηλικιωμένους. Εργάζονται επίσης στην εκπαίδευση, στη διανομή, στην καθαριότητα. Ήταν τα πρώτα θύματα, γιατί όταν ανακοινώθηκε το lockdown, ήταν αυτές που έκαναν τηλεργασία από το σπίτι, όπου ήταν δυνατόν, βοηθούσαν τα παιδιά με την τηλεκπαίδευση και ταυτόχρονα έκαναν και όλες τις δουλειές

του σπιτιού. Παρότι η τεχνολογία είναι ένα πανίσχυρο εργαλείο για τις γυναίκες για να έχουν περισσότερη ευελιξία και καλύτερη ισορροπία ανάμεσα στην εργασία και την προσωπική τους ζωή, ταυτόχρονα όμως μπορεί να παγιδεύσει τις γυναίκες. Το να φροντίζεις το σπίτι και να δουλεύεις παράλληλα σαν να είσαι στο γραφείο, δημιουργεί μια αφόρητη πίεση.

Η δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ισότητα των φύλων ενσωματώνεται σε διάφορους τομείς πολιτικής και αποσκοπεί στην εξασφάλιση ίσων δικαιωμάτων, όπως η ισότητα στη διαδικασία λήψης αποφάσεων και η εξάλειψη της έμφυλης βίας και του μισθολογικού χάσματος μεταξύ των φύλων.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για την καταπολέμηση της ανισότητας των φύλων οι οποίοι είναι διαθέσιμοι στους πολίτες της Ε.Ε. Ο εντοπισμός του προβλήματος είναι το πρώτο βήμα στη διαδικασία.

Έτσι, στην Ελλάδα υπάρχει μια ενεργή κοινωνία των πολιτών που διαρκώς αγωνίζεται για να μπει ένα τέλος στις εχθρικές προς τη γυναίκα

συνήθειες και συμπεριφορές.

Πηγές:

United Nations, 2000, Αριστοτέλης, *Ελέανορ Ρούσβελτ*, Τ.Η. Marshall, Δουλκέρη (1986), Σιμόν ντε Μποβουάρ,

Ελιζαμπέτ Μορενό, Γαλλίδα υπουργός ισότητας των δύο φύλων

http://www.isotita-epeaek.gr/iliko_sxetikes_ereunes/koinonia/Athanasiadoy_X_H_koinoniki_reduce.pdf

<https://gr.euronews.com/2021/05/20/elisabette-moreno-o-kosmos-meta-tin-pandimia-prepei-na-exeilogoterous-apokleismous>

<https://www.goethe.de/ins/gr/el/kul/dos/fem/21269245.html>

https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%B9%CE%BA%CE%B1%CE%B9%CF%8E%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1_%CF%84%CF%89%CE%BD_%CE%B3%CF%85%CE%BD%CE%B1%CE%B9%CE%BA%CF%8E%CE%BD

https://europa.eu/youth/get-involved/your%20rights%20and%20inclusion/womens-rights-gender-equality-reality-europe_el

Οι γυναίκες της επανάστασης

Πολλοί γενναίοι πολεμιστές συμμετείχαν και έδωσαν τη ζωή τους στον αγώνα της ελληνικής επανάστασης που έγινε το 1821, για να ελευθερώσουν την Τουρκοκρατημένη Ελλάδα. Μετά από αιώνες σκλαβιάς και δοκιμασίας από τους Τούρκους, οι Έλληνες σήκωσαν ψηλά το κεφάλι με θάρρος και ανδρεία και ξέσπασαν σε επανάσταση, γεγονός που οδήγησε στην απελευθέρωση της πατρίδας μας. Εννιά χρόνια κράτησε ο πόλεμος απέναντι στην πανίσχυρη Οθωμανική αυτοκρατορία. Ανάμεσα στους άντρες πολεμιστές, όμως συμμετείχαν και οι γυναίκες. Βοήθησαν στην απελευθέρωση μας με τη γενναιότητά τους, το κουράγιο τους και την βοήθεια τους ακόμα και στα όπλα.

Μία από τις γυναίκες που προσέφερε πολλά στη χώρα μας, ήταν η Καπετάνισσα **Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα**, θυγατέρα του Υδραίου πλοίαρχου Σταυριανού Πινότση. Γεννήθηκε το 1771 σε φυλακή της Κωνσταντινούπολης κατά τη διάρκεια επίσκεψης της μητέρας της, Σκεύως Κοκκίνη, στον βαριά άρρωστο σύζυγο της, ο οποίος είχε φυλακιστεί για τη συμμετοχή του στα Ορλοφικά και θα καταδικαζόταν σε θάνατο την άλλη μέρα. Μεγάλωσε χωρίς πατέρα, πρώτα στην Ύδρα και έπειτα στις Σπέτσες. Εκεί, στα νησιώτικα ακρογιάλια κοντά στη θάλασσα, η Λασκαρίνα διδάχτηκε την αξία και τη σημασία του πιο σημαντικού αγαθού. Της ελευθερίας. Το 1788 παντρεύεται τον σπετσιώτη πλοίαρχο **Δημήτρη Γιάννουζα**, με τον οποίο αποκτά τρία παιδιά, αλλά ο Γιάννουζας δολοφονείται το 1797 από πειρατές. Το 1801 η Καπετάνισσα παντρεύεται τον πλούσιο Σπετσιώτη, πλοίαρχο και πλοιοκτήτη, **Δημήτρη Μπούμπουλη**. Όμως, και αυτός είχε την ίδια μοίρα με τον Γιάννουζα, καθώς σκοτώθηκε από πειρατές στη διάρκεια ναυτικής συμπλοκής. Τότε η Μπουμπουλίνα μένει δεύτερη φορά χήρα και κάτοχος μιας τεράστιας περιουσίας, της οποίας κατορθώνει να διατηρήσει παρά τις προσπάθειες των Τούρκων για δήμευση. Το 1819 ταξιδεύει στην Κωνσταντινούπολη, όπου και μύηθηκε στη Φιλική Εταιρία. Μετά το γεγονός αυτό, η Μπουμπουλίνα μπήκε στις ναυτικές επιχειρήσεις, προκειμένου μέσα από την αύξηση της περιουσίας της να ενισχύσει τον αγώνα για την ελευθερία.

Λίγο πριν το έντονο ξέσπασμα της επανάστασης, η Μπουμπουλίνα ναυπηγεί το **“Αγαμέ-**

μνων”, ένα ισχυρό πολεμικό πλοίο με 18 πυροβόλα που θέτει στην υπηρεσία των επαναστατημένων Ελλήνων. Τον Απρίλη του 1821 μαζί με τον γιό της τον Γιάννο Γιάννουζα και το **“Αγαμέμνων”** πηγαίνουν να βοηθήσουν τον εφοδιασμό των επαναστατών που πολιορκούσαν το Ναύπλιο. Η Μπουμπουλίνα, με τον δυναμισμό που την διέκρινε, αναλαμβάνει την ανασυγκρότηση του στρατοπέδου του Άργους. Ωστόσο η μοίρα είναι για ακόμα μια φορά σκληρή μαζί της, καθώς σε μια συμπλοκή με τον Κεχαγιάμπεη έξω από το Άργος σκοτώνεται ο πρωτότοκος γιος της, ο Γιάννος. Αυτό το τραγικό γεγονός δεν την έριξε κάτω, αντίθετα φούντωσε ακόμα πιο πολύ την

επιθυμία της να νικήσει τον Τούρκο κατακτητή. Συμμετείχε στην πολιορκία της Μονεμβασιάς και ανέλαβε τον ανεφοδιασμό των ελληνικών επαναστατικών δυνάμεων στην πολιορκία της Τριπολιτσάς. Πράγματι, είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι η Μπουμπουλίνα, μια απλή γυναίκα στις αρχές του 19^{ου} αιώνα, καταφέρνει με το θάρρος της, τις ικανότητες και την προσωπικότητά της να είναι ισότιμη με τους άντρες της εποχής της. Συμμετείχε στα στρατηγικά συμβούλια όχι τυπικά

αλλά ενεργά, ως στρατηγός, εκφράζοντας πάντα ελεύθερα την γνώμη της.

Η Μπουμπουλίνα πρόσφερε πολλά στον αγώνα. Έδωσε όλη της την περιουσία, ρίσκαρε πολλές φορές την ζωή της έχοντας πάντα έναν και μοναδικό στόχο: την πτώση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Άλλη μία σημαντική ηρωίδα της ελληνικής επανάστασης ήταν η **Μαντώ Μαυρογένους**, καταγόμενη απ' την Μύκονο, κόρη του εμπόρου Νικολάου Μαυρογένη. Από πηγές πληροφορούμαστε ότι γεννήθηκε στην Τεργέστη. Μιήθηκε στη Φιλική Εταιρία από τον θείο της, με τον οποίο ήρθε στη Μύκονο μόλις ξεκίνησε η επανάσταση. Τότε πρωτοστάτησε στην εξέγερση των κατοί-

κων του νησιού της και έδωσε όλη της την περιουσία για να εξοπλίσει πλοία. Με τα πλοία της συμμετείχε στις εξεγέρσεις στην Κάρυστο, στη Φωκίδα, στο Πήλιο. Τον Μάιο του 1825 η Μαντώ πρόσφερε στην προσωρινή επαναστατική κυβέρνηση ομολογίες **30.000 γροσίων** με το αίτημα να διατεθούν όλα στις επιχειρήσεις εναντίον των Τουρκοαιγυπτίων, στις οποίες θα συμμετείχε και η ίδια με όσους στρατιώτες θα της έδινε η διοίκηση. Συγχρόνως διατηρούσε αλληλογραφία με τις φιλελληνικές οργανώσεις της Ευρώπης. Οι επαφές αυτές με το εξωτερικό την μετέτρεψαν σε θρυλική φυσιογνωμία του αγώνα, που ενέπνευσε ευρωπαίους ποιητές και ζωγράφους να της αφιερώσουν τα έργα τους. Για την προσφορά της στην επανάσταση της απονεμήθηκε ο τίτλος του **αντιστράτηγου**. Μετά την απώλεια ολόκληρης της περιουσίας της στο βωμό του Αγώνα, η Μαντώ αποσύρθηκε στις Κυκλάδες το 1840 όπου φτωχή και λησμονημένη πέθανε σε ηλικία 44 ετών.

Η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα και η Μαντώ Μαυρογένους, έγιναν δύο πολύ σημαντικά πρόσωπα της σύγχρονης Ελληνικής ιστορίας μέσα από τις πράξεις τους και την πολύτιμη βοήθεια τους στην πατρίδα. Όμως δεν ήταν οι μόνες. Όταν το 1821 η είδηση της επανάστασης απλώθηκε στον ελλαδικό χώρο, πολλές Ελληνίδες πήραν τα όπλα τους και συνέβαλαν στην απελευθέρωση της Ελλάδας. Η υπομονή και το κουράγιο που έδειξαν κατά τη διάρκεια του αγώνα έγινε αθάνατο ιστορικό παράδειγμα. Θαυμάζουμε την γενναιότητα των γυναικών που συμμετείχαν στον πόλεμο και τιμούμε τη μνήμη τους και τα ονόματά τους μέχρι και σήμερα.

Έλενα Αθηνά Βόρδου

Μέγαρα και Επανάσταση Με αφορμή τα 200 χρόνια...

Αυτή τη χρονιά συμπληρώνονται διακόσια χρόνια από την Επανάσταση των Ελλήνων, για την ελευθερία του τόπου μας. Οι Έλληνες ξεσηκώθηκαν εναντίον της σκληρής τουρκικής τυραννίας μετά από περίπου τετρακόσια χρόνια σκλαβιάς, υποταγής, εξαθλίωσης, αλλά και πνευματικών και θρησκευτικών διωγμών.

Οι κάτοικοι των Μεγάρων, έπαιξαν πάρα πολύ σημαντικό ρόλο στην Επανάσταση, γεγονός που ούτε καν οι ίδιοι οι κάτοικοι της πόλης μας το

Οι Μεγαρίτες, όπως και πολλοί άλλοι Έλληνες, λίγο πριν και κατά τη διάρκεια της Επανάστασης, είχαν πολλά προβλήματα, με τους Κοτζαμπάσηδες, δηλαδή Τούρκους και Έλληνες φοροεισπράκτορες και διοικητές, αφού κανένας Έλληνας δεν πλήρωνε πια τους φόρους που απαιτούσαν οι Τούρκοι. Όμως οι Τούρκοι, παρόλο που έκαιγαν και κατέστρεφαν τα πάντα, είχαν αφήσει κάποιες ελευθερίες στους υπόδουλους Έλληνες και ο Μωάμεθ, είχε παραχωρήσει ένα μεγάλο δικαί-

γνωρίζουν· όπως για παράδειγμα, πως δεκάδες Μεγαρίτες ήταν μέλη της Φιλικής Εταιρείας παρόλο που δεν αναφέρονται στη λίστα των Φιλικών.

Τα Μέγαρα γεωγραφικά, είχαν σημαντική στρατηγική θέση, γιατί ήταν πέρασμα-κλειδί από τη Στερεά Ελλάδα στην Πελοπόννησο. Όλη η Μεγαρίδα και η Δυτική Αττική, την εποχή της Επανάστασης ονομαζόταν Δερβενοχώρια που σημαίνει χωριά – φυλάκια. Στις γύρω περιοχές υπήρχαν Αρβανίτες και Τούρκοι που ήλεγχαν την περιοχή. Από όλα αυτά τα χωριά το μεγαλύτερο ήταν τα Μέγαρα, που ήταν και η έδρα των Δερβενοχωρίων. Ο πληθυσμός της πόλης, εκείνη την εποχή καταμετρούνταν γύρω στους 1500 κατοίκους.

Εκκλησιαστικά κτήματα

ωμα και είχε δώσει μία σοβαρή υπόσχεση στον Πατριάρχη: να μπορεί η Εκκλησία να διαχειρίζεται μόνο αυτή, την περιουσία της και να μην πειραχτούν ποτέ τα εκκλησιαστικά κτήματα.

Έτσι οι Μεγαρίτες, για να μην χαθούν οι περιουσίες άρχισαν να μεταβιβάζουν όλα τους τα κτήματα στην Εκκλησία, με την προϋπόθεση, πως στο τέλος της Επανάστασης θα τους δοθούν πίσω. Όταν η Ελλάδα απελευθερώθηκε, στην κατοχή της Εκκλησίας βρέθηκαν τα κτήματα πολλών ιδιωτών. Πάρα πολύ μεγάλο μέρος αυτών των κτημάτων δεν επιστράφηκε ποτέ στους πραγματικούς ιδιοκτήτες. Στα Μέγαρα συνέβη το ίδιο: πολλοί ήταν αυτοί που δεν πήραν ποτέ πίσω τις περιουσίες τους, αλλά τους τις κράτησαν οι ιερωμένοι της περιοχής για προσωπικό τους όφελος. Τα κτήματα αυτά θα μπορούσαν να είχαν απο-

δοθεί από το νεοσύστατο κράτος ως ένα είδος δώρου και ανταμοιβής σε κάποιους σημαντικούς οπλαρχηγούς που χάρισαν όλο το βίος τους για τον αγώνα, όπως η Μαντώ Μαυρογένους και ο Νικηταράς και που στο τέλος της ζωής τους πέθαναν στον δρόμο από την πείνα.

Το Ντερβένι – Χάνι

Ήταν σταθμός ανταπόκρισης και εφοδιασμού των ταχυδρόμων επί Τουρκοκρατίας. Βρισκόταν στην περιοχή των Μεγάρων και μία από τις πρώ-

Ο Δράμαλης περνώντας από το Δερβένι Χανίου (Γεν. Βιβλιοθήκη).

τες ιστορικές καταγραφές για την περιοχή είναι όταν το αυτό έκλεισε στις 25 Μαρτίου 1821, δηλαδή την ημέρα που ξέσπασε η Επανάσταση. Αυτό ήταν μία πολύ σημαντική εξέλιξη για τη διεξαγωγή του αγώνα, αφού οι Τούρκοι της περιοχής έφυγαν, και οι Έλληνες αγωνιστές θα μπορούσαν να περάσουν μέσω μυστικών διαδρομών που θα τους υποδείκνυαν οι Μεγαρίτες, στην Πελοπόννησο κι έτσι να συνεχίσουν την δράση τους.

Η περιοχή Χάνι (Πηγή: http://istoriatonmegaron.blogspot.com/2012/07/blog-post_22.html)

Μεγαρίτες και Δράμαλης

Στις 17 Ιουλίου 1822 Μεγαρίτες, Βιλλιώτες και ιερομόναχοι από τον Άγιο Ιωάννη τον Μακρυνό, έκλειψαν ένα από τα κανόνια του Δράμαλη, μαζί με μουλάρια και καμήλες φορτωμένα με χρυσάφι. Οι πηγές αναφέρουν πως ο Δράμαλης στην Κάζα ήταν με έξι κανόνια, ενώ στην Κινέττα με 5, πράγμα που σημαίνει πως του έλλειπε ένα κανόνι. Όμως, ο Σπ. Τρικούπης, ισχυριζόταν πως οι Μεγαρίτες- Δερβενοχωρίτες είχαν κλέψει πολλά

κανόνια. Άλλοι πάλι λένε, πως δεν του έκλειψαν τις καμήλες σε κάποια μάχη, αλλά τις άφησε εκεί με σκοπό να τις πάρει στο γυρισμό του. Για καλή τύχη των Μεγαριτών, αυτός δεν γύρισε ποτέ. Οι μόνοι Μεγαρίτες που ξέρουμε πως πήραν μέρος στη μάχη εναντίον του Δράμαλη, ήταν δύο καλόγεροι του Αϊ-Γιάννη του Μακρυνού, ένας Γιάννης Καμαρέδος και ένας Νικολός Κουντουριώτης. Μάλιστα, στα απομνημονεύματα του Κολοκοτρώνη αναφέρεται και ένας Ρήγας, που ίσως να σχετίζεται με το όνομα Ρήγας που υπάρχει μέχρι

και σήμερα στα Μέγαρο. Ο συγκεκριμένος Ρήγας μαζί με λίγα ακόμα άτομα, ήταν φρουρός στο Δερβένι και έβλεπε τον Δράμαλη που περνώντας τα στενά του Κανδυλίου, έρχονταν από τη Θήβα. Ο Δράμαλης άφησε και θησαυρούς στα Μέγαρο στο Χάνι και στα Μάρμαρα. Μάλιστα, μάλλον στο Χάνι, κάποιος βοσκός κατά παράδοση με το όνομα Στρατούρης, είχε βρει ένα τεράστιο

κομμάτι χρυσού από τον θησαυρό του Δράμαλη. Το πέρασε όμως για πέτρα και το έδωσε χωρίς καν ανταμοιβή, σε δύο αγνώστους που εκμεταλλεύτηκαν την άγνοιά του.

Παρουσία Μεγαριτών σε μάχες και στιγμές της Επανάστασης

Μεγαρίτες όπως ο Γιάννης Λιώγρης, πήραν μέρος στην μάχη της Λειβαδιάς. Λίγες μέρες αργότερα, πήραν μέρος στη μάχη στο Κριεκούκι, μάχη γνωστή ως συμπλοκή του Κριεκουκίου. Οι Μεγαρίτες πολέμησαν και στην Άλωση της Ακροκορίνθου, που έληξε το 1822. Τέλη Νοεμβρίου του 1822, πήραν μέρος στη Μάχη στο Παλαμήδι

Την Άνοιξη του 1823, δημιουργήθηκαν στην Ελλάδα δύο καινούργια στρατόπεδα, ένα στη Πάτρα και ένα στα Μέγαρο. Στο στρατόπεδο των Μεγάρων, ορίστηκε στρατηγός ο Κολοκοτρώνης. Οκτακόσιοι από τους 5300 άνδρες του, ήταν Μεγαρίτες. Ο αριθμός των Μεγαριτών πολεμιστών είναι εντυπωσιακός, αν σκεφτούμε πως όλοι κι όλοι οι κάτοικοι των Μεγάρων εκείνη την εποχή, ήταν 1500.

Τέλη Μαΐου του 1823, ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, ήρθε και έμεινε στα Μέγαρα μαζί με το Εκτελεστικό της Προσωρινής Διοικήσεως της Ελλάδος.

Τον Οκτώβριο του 1828, ο Δημήτριος Υψηλάντης πήρε από τα Μέγαρα στρατιώτες για να απελευθερώσει τη Ρούμελη. Την ίδια χρονιά, ήρθε στα Μέγαρα ο Ιωάννης Καποδίστριας για να επιθεωρήσει το στρατόπεδο, κάτι που μπορεί να σημαίνει τους άνδρες που βρίσκονταν στο Τείχος της Αγίας Τριάδας.

Τα Μέγαρα, δεν άργησαν καθόλου να επαναστατήσουν όπως κάποιοι λάθος ισχυρίζονται. Οι Μεγαρίτες επαναστάτησαν λίγο πιο πριν από την Επανάσταση της 25^{ης} Μαρτίου. Υπάρχει πλήθος πληροφοριών και ιστορικών γεγονότων, για δεκάδες ακόμα μάχες που έδωσαν οι Μεγαρίτες μόνοι τους ή μαζί με άλλους εναντίον του εχθρού. Γεγονός είναι πως η στρατιωτική τους οργάνωση ήταν άριστη και πολύ μελετημένη, τόσο αναφορικά με την προσωπική τους οργάνωση και συνεννόηση για το καλό του αγώνα, όσο και σε σχέση με τη χάραξη στρατηγικής πολιτικής και τις θέσεις της τοποθέτησης των φυλακών και παρατηρητηρίων.

Πολλοί ήταν αυτοί που επαναστάτησαν στα Μέγαρα, αλλά όχι απαραίτητα με καταγωγή από την πόλη μας. Οι πιο σημαντικοί από αυτούς (Μεγαρίτες και μη), ήταν ο Διονύσιος Πανούσης, ο Παπαλευτέρης (αδερφός του Πανούση), ο Παπά-Δημήτρης Σακελάρης, ο Διονύσιος Ευμορφόπουλος, ο Γεώργιος Διδασκαλόπουλος, ο Καρατάσος Μπούσκος κ.α.

Ο Παπαλευτέρης με τον Παπά-Σακελάρη, κήρυξαν στα Μέγαρα την Επανάσταση. Πιθανόν αυτό έγινε στο παρεκκλήσιο του Αγίου Αντωνίου, απέναντι από τη σημερινή εκκλησία του Αγίου Δημητρίου. Η εκκλησία αυτή, ήταν η ενορία των Μεγαριτών κατά την διάρκεια της τουρκοκρατίας και της Επανάστασης. Όμως, ο Σακελάρης δεν την τελείωσε αυτός την Θεία Λειτουργία, γιατί ήταν άυπνος, αφού *όλο το βράδυ έφτιαχνε τζιβερτζελέ δηλαδή νίτρο, υλικό που χρειαζόνταν για την επόμενη τους μάχη, η οποία ήταν η Άλωση των Αθηνών. Ο Παπαλευτέρης και ο Παπαγγελής έψαλαν το Χριστός Ανέστη το οποίο δήλωνε την έναρξη της Επανάστασης. Μετά πήγαν στο σπίτι του Σακελάρη, και εφοδιάστηκαν με τα απαραίτητα. Συναντήθηκαν μαζί με άλλους Μεγαρίτες και έφυγαν κατευθείαν για την Αθήνα. Μόλις η Αθήνα αλώθηκε, την παρέδωσαν στους*

Μεσολογγίτες. Ο αγώνας φυσικά δεν τελείωσε και έφυγαν αμέσως για να ανοίξουν τα Ντερβένια των Γερανείων.

Ο Διονύσιος Ευμορφόπουλος, είχε διορισθεί από τον Κολοκοτρώνη ως διοικητής των Δερβενοχωριών. Ο Γεώργιος Διδασκαλόπουλος θεωρούνταν και αυτός έπαρχος Δερβενοχωριών. Ο Καρατάσος Μπούσκος, ήταν ίσως και ο σημαντικότερος Μεγαρίτης οπλαρχηγός που τον θεωρούσαν ιδίου βεληνεκούς με τον Καραϊσκάκη. Ήταν Μεγαρίτης! Δεν ήταν ο αγωνιστής Βασιλείος Βούσγος από την Βοιωτία και που πολλοί τους συγχέουν. Ο Βούσγος δεν είχε αδέρφια, ενώ ο Καρατάσος Μπούσκος είχε έναν αδελφό όπως αναφέρεται στο βιβλίο του Μελ. Μπεναρδή «Μεγαρείς και Δερβενοχωρίται» και ο οποίος τον βοήθησε στη συμπλοκή του Κριεκουκίου

Άλλοι δύο Μεγαρίτες αγωνιστές αλλά κάτοικοι Αίγινας, ήταν ο Αθανάσιος και ο Σπύρος Μαρκέλλος.

Ακόμη, δίπλα στους Μεγαρείς και κυρίως στην Άλωση της Ακροκορίνθου, διακρίθηκε ο Παναγιώτης Γιατράκος, της Ιταλικής οικογένειας Medicci, που σημαίνει γιατρός. Ήταν τότε η πιο πλούσια Αναγεννησιακή οικογένεια. Πολλοί Ιταλοί σαν Φιλέλληνες εγκαταστάθηκαν στα Μέγαρα για να πολεμήσουν μαζί τους, όπως οι οικογένειες των Καμαρέδου και Καλλιόστρα.

Μεγαρίτες και Φιλική Εταιρεία- Η θέση Ορκός

Πάρα πολλοί Μεγαρίτες, ήταν αυτοί που είχαν ορκιστεί στη Φιλική Εταιρεία. Στον κάμπο των Μεγάρων, υπάρχει η τοποθεσία Ορκός ή Όρκος και στο κέντρο περίπου της περιοχής, υπάρχει η τοποθεσία Πηγάδι του Όρκου ή Ορκού. Σε αυτό το πηγάδι, λέγεται πως ορκίστηκαν οι Μεγαρίτες στη Φιλική Εταιρεία και από τότε καθιερώθηκε η ονομασία της. Αλλά η ονομασία αυτή, συναντάται από το 1766σε κάποιο συμβόλαιο της εποχής, χρονολογία που η Φιλική Εταιρεία ήταν απλά ένα όνειρο. Άρα, αυτό είναι μάλλον μία θεωρία που δεν ευσταθεί.

Γιάννης Μιχάλαρος

Πηγές:
Προφορικές μαρτυρίες από τους:
Αλκιβιάδη Ι. Μπεναρδή
Δημήτριο Θ. Ηλία
Ιωάννη Ν. Γκίνη
Ηλία Α. Πέγκο

Βιβλιογραφία:
1. «Μεγαρείς και Δερβενοχωρίται», Μελ. Μπεναρδή
2. «Ψήγματα Μεγαρικών», Μελ. Μπεναρδή

Το Τείχος της Αγίας Τριάδας

Φωτογραφία από: <https://www.mixanitouxronou.gr/to-agnosto-megalo-ochyro-tis-ellinikis-epanastasis-ligo-exo-apo-tin-athina-pos-oi-ntopioi-xegelasan-ton-othomano-kyverniti-kai-piran-adeia-na-ftiaxoy-n-mia-mantra-gia-ta-zoa-vinteo-drone/>

Τα Μέγαρα, για πολλούς λόγους, δεν έζησαν την Τουρκοκρατία, όπως επικρατούσε σε άλλες περιοχές της Ελλάδας. Ποτέ δεν έζησαν τον πολύ σκληρό έλεγχο των Τούρκων και είχαν διατηρήσει μία σχετική αυτονομία και ελευθερία. Οι Μεγαρίτες την περίοδο της Επανάστασης έφυγαν από την πόλη των Μεγάρων. Έμειναν στην περιοχή του Βουρκαρίου. Εκεί είχαν χτίσει ένα τείχος, το οποίο θα τους προστάτευε από τον εχθρό. Όμοιο με αυτό, δεν υπάρχει ισάξιο έργο στην Ελλάδα, αλλά και κανένας ιστορικός δεν το αναφέρει πουθενά.

Για την ακρίβεια, υπάρχει ένα παρόμοιο τείχος στη Σπάρτη, αλλά είναι πολύ μικρότερου μήκους και σε κακή κατάσταση. Το τείχος της Αγίας Τριάδας, όχι απλά δεν έχει γκρεμιστεί σχεδόν καθόλου μετά από τόσους ισχυρούς σεισμούς, αλλά αν δεν είχε γκρεμιστεί μέρος του, στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, θα είχαμε ένα μοναδικό μνημείο που θα πρόσφερε σπάνιο θέαμα, γιατί θα θαυμάζαμε ένα τείχος μέσα στη θάλασσα.

Τοίχο ή τείχο, συνήθιζαν να λένε οι Μεγαρίτες το μεγάλο πέτρινο τείχος στην περιοχή της Αγίας Τριάδας, στο Βουρκάρι. Όπως λέγεται, μόνο οι άνδρες έμειναν εκεί, γιατί τα γυναικόπαιδα είχαν μεταφερθεί στη Σαλαμίνα. Το τείχος αυτό, ήταν το μόνο που χτίστηκε κατά τη διάρκεια της Επανάστασης (αν και κάποιιοι το αμφισβητούν). Το 1825, μετρήθηκε 533 μέτρα, αλλά στην πραγματικότητα, ήταν 600 ή 608.

Πως έφτιαξαν οι Μεγαρίτες ένα τόσο μεγάλο τείχος; Με έναν πολύ απλό και έξυπνο τρόπο. Λέγεται ότι ο Αγάς που κυβερνούσε εκείνη την εποχή τα Δερβενοχώρια, δεν ήξερε καθόλου καλά την πε-

ριοχή. Αυτό μάλλον συνέβαινε επειδή την εποχή της Επανάστασης δεν υπήρχαν Τούρκοι διοικητές μέσα στα Μέγαρα και ίσως γι' αυτό να εννοούν τον Κιαμήλ Μπέη, τον Αγά της Κορίνθου, που επόπτευε και την Μεγαρίδα. Οι Μεγαρίτες είπαν σ' αυτόν πως οι αγελάδες από την Κούλουρη (Σαλαμίνα), έρχονταν στα Μέγαρα και τους χαλούσαν τα χωράφια. Ο Αγάς τους πίστεψε. Έτσι τον κατάφεραν και δεν πλήρωσαν το 10% της σοδειάς τους που πλήρωναν στους Τούρκους, την λεγόμενη δεκάτη ή δέκατο (αρχαίο φόρο που είχαν χρησιμοποιήσει και οι Τούρκοι). Από αυτό το γεγονός βγήκε και η μεγαρίτικη φράση «Τσαι τι σε μέλει εσένανε για της Κούλουρης τα 'γελάδια;».

Οι Μεγαρίτες αφού απαλλάχθηκαν από τον φόρο της δεκάτης, πούλησαν τις σοδειές τους και με τα χρήματα που εισέπραξαν άρχισαν να χτίζουν το τείχος.

Έφτιαξαν το πρώτο κομμάτι του τείχους, το οποίο έχει πάχος περίπου 2 μέτρα. Στην κάτω μεριά του τείχους, έφτιαξαν πολεμίστρες, αλλά στην αρχή τις έκλεισαν με μεγάλες πέτρες για να μην είναι ορατές από τους Τούρκους και καταλάβουν πως δεν πρόκειται για μαντρότοιχο αλλά για πολεμικό φρούριο και προδοθούν. Περιμετρικά του τείχους, σώζονται τέσσερις τουλάχιστον προμαχώνες (ημικυκλικοί πύργοι), που χρησίμευαν για να μπορούν να επιτηρούν οι Μεγαρίτες την περιοχή. Το τείχος ήταν πιο παχύ και μεγάλο στο κάτω μέρος, για να μπορούν να ανεβαίνουν και να έχουν καλύτερη ορατότητα στην περιοχή.

Σταμάτησε όμως το έργο όταν ήταν στη μέση της

κατασκευής, επειδή ο Αγάς κατάλαβε το ψέμα των Μεγαριτών. Αλλά για ακόμα μία φορά, κατάφεραν να τον ξεγελάσουν λέγοντάς του, πως η χρονιά ήταν κακή και οι σοδειές τους δεν ήταν καλές. Με αυτόν τον τρόπο συνέχισαν να χτίζουν το τείχος. Επειδή όμως δεν ήταν εύκολο να φτιαχτεί και επειδή πολλοί Μεγαρίτες δεν ήξεραν από οικοδομικές εργασίες γιατί ήταν αγρότες, έφεραν μαστόρους από τη Σπάρτη. Έτσι το τείχος, τελείωσε το 1823.

Η κεντρική πύλη του τείχους, βρίσκεται στη Σαλαμίνα, και είναι η κεντρική πύλη του Μοναστηριού της Παναγίας της Φανερωμένης από το 1930. Υπάρχουν μέχρι σήμερα εμφανή σημάδια από βλήματα. Πάνω από την πόρτα, στο τείχος, υπήρχε ένα λούκι που το χρησιμοποιούσαν για να ρίχνουν καυτό λάδι στους Τούρκους. Από αυτή την πύλη, οι Μεγαρίτες, έμπαιναν το απόγευμα, όταν τελείωναν με τα χωράφια τους, που τα καλλιεργούσαν κρυφά. Τα δύο πηγάδια από τα οποία έπαιρναν νερό, ήταν πολύ κοντά στο τείχος. Το ένα από αυτά, διατηρείται σήμερα σε μέτρια κατάσταση και είναι λίγο πιο έξω από την εκκλησία της Αγίας Τριάδας. Το άλλο, βρισκόταν στην περιοχή «Πισώστομο», στο ανατολικό άκρο του στρατοπέδου. Υπήρχε και το πορτάκι, «πορτάτσι» όπως το λέμε, το οποίο ήταν ένα πολύ μικρό και δύσκολο ορατό πέρασμα, από το οποίο έμπαιναν κρυφά οι Μεγαρίτες, στο τείχος όταν η πύλη είχε κλείσει. Όταν προδόθηκε το μυστικό αυτό, σε κάποιον Τ, οι Μεγαρίτες λιθοβόλησαν τον ένοχο ακριβώς σε αυτήν την θέση.

Συνέβη και ένα άλλο γεγονός προδοσίας στο τείχος. Η προδοσία του «Δραπάνου». Το Δράπανο, ήταν ένα μυστικό πέρασμα μέσα στη θάλασσα, σε ημικυκλικό σχήμα, από το οποίο περνούσαν οι Μεγαρίτες στη Σαλαμίνα όταν ήθελαν να αποφύγουν οποιοδήποτε κίνδυνο. Από εκεί βγήκε η γνωστή φράση «Πήγε η ψυχή μου στη Κούλουρη». Και πάλι κάποιος μαρτύρησε το μυστικό. Ένας Τούρκος προσπάτησε να περάσει κάποτε από εκεί με το άλογό του, αλλά το άλογο παραπάτησε και πνίγηκαν και οι δύο.

Οι Μεγαρίτες όπως ξέρουμε, την περίοδο της Επανάστασης έμειναν στο Τείχος της Αγίας Τριάδας και είχαν πάρει και μαζί τους, τα λείψανα των Αγίων Μαρτύρων, των Πολιούχων της πόλης μας. Δεν έχει εξακριβωθεί αν ήταν μόνο των Έξι Αγίων Μαρτύρων ή και των Δέκα. Σύμφωνα με προφορικές μαρτυρίες, σε όλες τις μάχες που πήραν μέρος οι Μεγαρίτες, πάντα πριν την μάχη μετρούνταν ΕΞΙ ή ΔΕΚΑ παραπάνω άτομα, ενώ μετά την μάχη ΕΞΙ ή ΔΕΚΑ λιγότερα, δηλαδή ο αριθμός των Αγίων Μαρτύρων. Οι προστάτες Άγιοι Μάρτυρες ήταν και εκεί παρόντες. Με την μέγιστη βοήθειά τους νικούσαν σε όλες τις μάχες.

Σε άγνωστη χρονολογία τα Μέγαρα πολιορκήθηκαν. Σε αυτή την πολιορκία λέγεται πως οι Μεγα-

ρίτες μέσα στο τείχος, έφαγαν και ποντίκια. Μόνο εκείνη την περίοδο! Σε όλες τις άλλες δύσκολες στιγμές τους, οι Μεγαρίτες έτρωγαν μόνο αρμυρίτσες (χόρτα) και πευκοβελόνες. Κανένας Μεγαρίτης δεν θα καταδεχόταν να φάει ποντίκια, παρά μόνο σε μία τραγική στιγμή. Γι' αυτό και δεν υπάρχει καμία αναφορά για πανούκλα στο τείχος. Αλλά στην περίπτωση της πολιορκίας, υπάρχει μία υποψία πως έπεσε επιδημία πανούκλας, γιατί λεγόταν η κατάσταση «Να σε πιάσει πανούκλα του Τείχους».

Μεγαρίτικη υπερηφάνεια

Μετά την Ελληνική Επανάσταση, Μεγαρίτες με αρχηγό τον Παπαλευτέρη, πήγαν στην Αίγινα στην Προσωρινή Διοίκηση της Ελλάδος, για να συζητήσουν μαζί τους την κατάσταση στην οποία βρισκόταν η πόλη των Μεγάρων. Εκεί οι οπλαρχηγοί, θέλοντας να βοηθήσουν, τους είπαν πως θα τους έδιναν κάποιο χρηματικό ποσό για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν την κατάσταση εξαθλίωσης στην οποία είχε περιέλθει η πόλη. Ο Παπαλευτέρης αρνήθηκε, και μαζί με τους υπόλοιπους Μεγαρίτες, συμφώνησαν και τους ζήτησαν να τους δώσουν μόνο σιτάρι, κριθάρι και κουκιά, γιατί όπως ισχυρίζονταν «τα λεφτά κάποια στιγμή θα τελειώσουν ενώ οι σπόροι ποτέ». Την απόφαση αυτήν μπορούμε πολύ εύκολα να την κατανοήσουμε, γιατί στηρίζεται στην υπερηφάνεια που πάντα είχαν οι Μεγαρίτες να μην ζητούν ελεημοσύνη, αλλά και στην πεποίθηση πως ο «ευλογημένος» κάμπος των Μεγάρων θα τους έδινε εργασία και πολύ μεγαλύτερες απολαβές.

Επίλογος

Σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν, οι Μεγαρίτες πήραν μέρος στην Επανάσταση του 1821 και πολέμησαν ηρωικά για την Ελευθερία. Τη δική τους αλλά και της υπόλοιπης Ελλάδας. Δεν τους έλειψε ούτε η τόλμη, ούτε η ανδρεία αλλά ούτε και η εξυπνάδα (ή η πονηριά), που την χρησιμοποίησαν για το καλό του τόπου τους. Και με τη συνδρομή της βαθειάς θρησκευτικής πίστης και της μεγάλης ευσέβειας στους προστάτες της πόλης, Άγιους Δέκα Μάρτυρες, κατάφεραν να σώσουν την πόλη και τους κατοίκους της με τις λιγότερες δυνατές απώλειες.

Γιάννης Μιχάλαρος

Πηγές:

Προφορικές μαρτυρίες από τους:
Αλκιβιάδη Ι. Μπεναρδή, Δημήτριο Θ. Ηλία, Ιωάννη Ν. Γκίνη, Ηλία Α. Πέγκο

Βιβλιογραφία:

1. «Μεγαρείς και ΔερβENOχωριτάι», Μελ. Μπεναρδή
2. «Ψήγματα Μεγαρικών», Μελ. Μπεναρδή
3. «Μεγαρικός Πολιτισμός και Μεγαρική Λαογραφία(1821-1980)», Νικ. Νικόλιζα
4. Γκίνης, Στ. (2016). Οι Μεγαρείς Σκλαβωμένοι και Αλύγιστοι Πολιορκημένοι, Μέγαρα, Εκδόσεις Νάστος.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Η φετινή χρονιά είναι πολύ σημαντική, γιατί τιμούμε τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Γι' αυτό αποφάσισα να γράψω για έναν μεγάλο ήρωα και οπλαρχηγό της Επανάστασης που θαυμάζω, τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, που είναι γνωστός και ως «ο Γέρος του Μοριά».

Γεννήθηκε στις 3 Απριλίου του 1770 στο Ραμαβούνι Μεσσηνίας. Ο πατέρας του ήταν ο κλεφτοκαπετάνιος Κωνσταντής Κολοκοτρώνης και η μητέρα του ήταν η Γεωργίτσα Κωτσάκη που προέρχονταν από την Αρκαδία. Το αληθινό όνομα της οικογένειας ήταν Τζεργίνη αλλά έγινε Κολοκοτρώνη. Το όνομα Θεόδωρος ήταν καινούργιο στη γενιά του. Του το έδωσαν προς τιμήν του Ρώσου αξιωματικού Θεόδωρου Ορλώφ, ο οποίος κατά τη διάρκεια της Ορλωφικής επανάστασης είχε γίνει πολύ αγαπητός.

Η οικογένεια των Κολοκοτρωναίων πολεμούσε συνέχεια τους Τούρκους. Αποτέλεσμα του πολέμου ήταν οι Τούρκοι να σκοτώσουν τον πατέρα του όταν ήταν 10 χρονών. Έτσι, ο Θεόδωρος όταν έγινε 17 ετών έγινε οπλαρχηγός του Λεονταρίου. Στην ηλικία των 20 ετών παντρεύτηκε την Αικατερίνη Καρούσου. Από τον γάμο αυτόν απέκτησε 4 παιδιά: τον Πάνο, τον Γενναίο (Ιωάννη), τον Κολλίνο και την Ελένη.

Το 1806 οι Τούρκοι έδιωξαν πολλούς κλέφτες και πήγε στη Ζάκυνθο, για να σωθεί. Εκεί κατατάχθηκε στον αγγλικό στρατό και κατάφερε να πάρει τον βαθμό του ταγματάρχη. Το 1818 μύηθηκε στη Φιλική Εταιρεία και στις αρχές του 1821 πήγε στη Μάνη για να λάβει μέρος στην Ελληνική Επανάσταση. Στις 23 Μαρτίου του 1821 συμμετέχοντας στο στράτευμα με αρχηγό τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη κατέλαβαν την Καλαμάτα, δίνοντας το σήμα για την έναρξη της Επανάστασης. Στις 25 Μαρτίου βρισκόταν στον κάμπο της Καρύταινας μαζί με τον Νικηταρά. Όλοι οι οπλαρχηγοί είχαν συνεννοηθεί την ημέρα εκείνη να βρίσκονται στις επαρχίες τους για να κηρυχθεί η Επανάσταση. Μετά, κατευθύνθηκαν προς την Τριπολιτσά, όπου ήταν το διοικητικό κέντρο των Οθωμανών. Στις 13 Μαΐου, οι Έλληνες νίκησαν στο Βαλτέτσι και στις 23 Σεπτεμβρίου κατέλαβαν την Τριπολιτσά. Αυτές οι δύο μεγάλες νίκες έγι-

ναν χάρη στις οδηγίες του Κολοκοτρώνη και γι' αυτό έγινε αρχηγός του επαναστατικού στρατού στην Πελοπόννησο.

Μια ακόμα σημαντική μάχη που έδωσε ήταν στα Δερβενάκια, τον Ιούλιο του 1822, αντιμετωπίζοντας τον Δράμαλη και καταστρέφοντας τον στρατό του. Έτσι, η κυβέρνηση Κουντουριώτη τον έκανε Αρχιστράτηγο των επαναστατικών δυνάμεων. Λίγο αργότερα, η ίδια κυβέρνηση τον φυλάκισε μαζί με τον γιο του στο Ναύπλιο κατά τον εμφύλιο πόλεμο το 1823-1824. Όμως, το 1825 αναγκάστηκαν να τον ελευθερώσουν, επειδή ο Ιμπραήμ είχε καταφέρει να σταματήσει μεγάλο μέρος της Επανάστασης. Ο μόνος άνθρωπος που θα μπορούσε να ενώσει και να κάνει τους ανθρώπους να πολεμήσουν ξανά ήταν ο Κολοκοτρώνης και γι' αυτό έγινε Αρχιστράτηγος. Κατάφερε να κρατήσει την Επανάσταση μέχρι τη ναυμαχία του Ναβαρίνου το 1827. Μετά την απελευθέρωση υποστήριξε τον Ιωάννη Καποδίστρια. Τον Μάιο του 1834 κατά τη διάρκεια της Αντιβασιλείας τον καταδίκασαν σε θάνατο και τον φυλάκισαν ξανά στο Ναύπλιο. Έλαβε χάρη όμως μετά την ενηλικίωση του Όθωνα το 1835, οπότε και ονομάστηκε στρατηγός και έλαβε το αξίωμα του «Συμβούλου της Επικρατείας».

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του ζούσε στην Αθήνα με την Μαργαρίτα Βελισσάρη. Μαζί απέκτησαν ένα γιο, τον Παναγιώτη, που τον

Η εξάρτυση, τα όπλα και προσωπικά αντικείμενα του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

τα και τυπώνοντας χαρτονομίσματα με τη μορφή

αναγνώρισε μέσα από τη διαθήκη του. Πέθανε στις 4 Φεβρουαρίου του 1843 από εγκεφαλικό επεισόδιο, όταν επέστρεψε από δεξίωση στα Ανάκτορα. Η χώρα αναγνώρισε την προσφορά του για τον ελληνικό αγώνα και τον τίμησε βάζοντας προτομές του στα σημεία που πολέμησε, κόβοντας κέρμα-

του και δίνοντας το όνομά του σε κάποιες περιοχές και οδούς.

Ήταν ένας από τους σπουδαιότερους οπλαρχηγούς της Ελληνικής Επανάστασης και όλοι θα τον θυμόμαστε για τον αγώνα της απελευθέρωσης της χώρας μας.

Σημείο αναφοράς της ομιλίας του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στη Πνύκα (1838) προς τους νέους της πατρίδας αποτελεί το παρακάτω απόσπασμα, στο οποίο έχει διατηρηθεί αναλλοίωτος ο λόγος και η ορθογραφία του γνήσιου χειρογράφου του Γέρου του Μοριά:

«Όταν αποφασήσαμε να κάμομε την Επανάσταση, δεν εσυλογισθήκαμε, ούτε πόσοι είμεθα, ούτε πως δεν έχομε άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις... αλλά, ως μία βροχή, έπεσε σε όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και οι κληρικοί, και οι προεστοί, και οι καπεταναίοι, και οι πεπαιδευμένοι, και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάσταση.»

Γιάννης Παντέλας

Μαζεύουμε πλαστικά καπάκια για καλό σκοπό!

Τα καπάκια από πλαστικά μπουκάλια, από νερό ή αναψυκτικά, είναι τόσο μικρά, που δύσκολα μπορεί κάποιος να φανταστεί τον αντίκτυπο που μπορούν να έχουν στο περιβάλλον. Αν πετάξεις ένα στο δρόμο ή στην παραλία, ίσως να μην το θεωρήσεις πολύ σημαντικό. Έρευνες έχουν δείξει πως τα καπάκια από πλαστικά μπουκάλια είναι ένα από τα δύο πράγματα που βρίσκουμε πιο συχνά στις παραλίες, κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων καθαριότητας, μαζί με τα αποσιγάρα.

Από την αρχή της σχολικής χρονιάς, αποφασίσαμε να κάνουμε κάτι που μπορούσαμε εύκολα να κάνουμε καθημερινά στο σχολείο. Έτσι, κάθε τμήμα είχε το δικό του κουτί στην τάξη του και έτσι μέρα με τη μέρα έγινε μια συνήθεια για σχεδόν όλους και όλες μας.

Χάρη σε αυτή μας την συνήθεια, καταφέραμε συγχρόνως:

α. να μειώσουμε από την μία τον όγκο των σκουπιδιών που πήγαιναν στους κάδους και από την άλλη τον αρνητικό αντίκτυπο στο περιβάλλον και το οικοσύστημα

β. να αναπτύξουμε περιβαλλοντική – οικολογική συνείδηση εντάσσοντας την ανακύκλωση στην καθημερινότητά μας

γ. και τέλος να συμβάλουμε με μία πρωτοβουλία κοινωνικής ευαισθητοποίησης, αφού τα καπάκια μετατρέπονται σε αναπηρικά καρότσια.

Είμαστε πολύ χαρούμενοι και χαρούμενες που καταφέραμε με μια απλή καθημερινή κίνησή μας να μετατρέψουμε σκουπίδια σε κάτι που θα φανεί πολύ χρήσιμο σε άτομα που αντιμετωπίζουν κινητικά προβλήματα: ένα αναπηρικό αμαξίδιο! Ο σκοπός μας επιτεύχθηκε και να η απόδειξη!

«Κυρία, με ακούτε;;;»

«Σκέψεις και σχόλια για την εποχή της καραντίνας».

ΑΡΝΗΤΙΚΑ

- Χαθήκαμε με τους φίλους μου!
- Φοβήθηκα πολύ για τους δικούς μου!
- Αρκετά με τους γονείς και τα αδέρφια!!! Παραγνωριστήκαμε!
- Μα ούτε μια εκδρομή!!!
- Κάναμε το Γυμνάσιο σε 1,5 χρόνο. . .
- Δεν έμαθα τίποτα στα διαδικτυακά μαθήματα. Αδύνατον να συγκεντρωθείς!
- Μου έλειψε το σχολείο!
- Ο φόβος του θανάτου ήταν κυρίαρχος...
- Μοναξιάάάάά!!!!
- Μόνο αρνητικές σκέψεις. Πώς θα απαλλαγώ;
- Όλη αυτή η ιστορία μας στοίχισε πολύ σε ζωές!!!
- Βαρέθηκα να βλέπω τοίχους!

ΘΕΤΙΚΑ

- Ζήτω ο κορονοϊός. Γλιτώσαμε τις εξετάσεις. Ευχαριστούμε το Νικάκι (=Κε-ραμέως).
- Κάποια πράγματα αξίζουν περισσότερο απ' ό,τι νόμιζα.
- Ύπνος βρε παιδιά! Δεκαπέντε χρόνια δεν είχα κοιμηθεί τόσο!
- Γνώρισα διαδικτυακούς φίλους.
- Γλίτωσε το περιβάλλον από τις φωτοτυπίες των καθηγητών.
- Από εδώ και πέρα θα προσέχω την παραμικρή λεπτομέρεια! Ποτέ δεν ξέρεις τι σου φέρνει η ζωή.
- Άρχισα γυμναστική! Θα γίνω... φέτες!
- Νιώθω πιο δυνατός. Πρέπει να βρίσκουμε τον τρόπο να τα περνάμε όλα.
- Πέρασα με τους γονείς μου όπως παλιά που ήμουν μικρή.
- Τα απλά και καθημερινά: αυτά θα χαίρομαι από εδώ και στο εξής!
- Σκεφτόμουν όλους όσους δεν είχαν επιλογή να μείνουν σπίτι τους. Έπρεπε να σώσουν τον κόσμο. Τους ευχαριστώ για όσα έκαναν.

Μια και μόνη ευχή στον καθένα:

ΥΓΕΙΑ

Συγκομιδή, σε δύσκολη εποχή

-«Δύσκολη χρονιά!»

Το άκουσα από γονείς, από μαθητές και μαθήτριες, από συναδέλφους. Το είπα και εγώ η ίδια.

Πιθανότατα, ακούστηκε σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Συνήθως, απευχόμαστε τις δυσκολίες και τις αντιξοότητες κάθε είδους. Ευχόμαστε μια ρόδινη ζωή. Όμως, αν δούμε τις ζωές ανθρώπων που γνωρίζουμε, γνωστών, φίλων, συγγενών ή, ακόμα, ανατρέξουμε σε βιογραφίες ανθρώπων που ξεχώρισαν, παρατηρούμε ότι η ζωή δεν είναι εύκολη, ή τουλάχιστον δεν είναι πάντα εύκολη. Ακόμα και αν εμείς, κοιτάζοντας απέξω τις ζωές των άλλων, έχουμε διαφορετική εντύπωση.

Δε θα επιδιώξουμε τις δυσκολίες, ίσως. Αλλά θα τις συναντήσουμε καθόλη τη διάρκεια της ζωής μας. Για αυτό είναι καλό να είμαστε προετοιμασμένοι και να έχουμε τα εφόδια να ανταπεξέρθουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Οι δυσκολίες είναι αυτές που μας σπρώχνουν να ζητήσουμε βοήθεια, να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν μπορούμε να καταφέρουμε τα πάντα μόνοι μας, να αναπτύξουμε περαιτέρω το κοινωνικό μας δίκτυο, να μάθουμε καινούρια πράγματα για τον εαυτό μας και για τους άλλους, να αποκτήσουμε καινούριες δεξιότητες και ικανότητες, να ενδυναμώσουμε ή να εμπλουτίσουμε τα δυνατά μας στοιχεία, να αποκτήσουμε μεγαλύτερη ευελιξία στη σκέψη μας και μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στον εαυτό μας.

Οι καταστάσεις που μας ωθούν έξω από τη ζώνη ασφάλειάς μας, έξω από το γνώριμο και προβλέψιμο, είναι εκείνες που μας βοηθούν να επαναπροσδιορίσουμε τί είναι σημαντικό για εμάς, να επανεκτιμήσουμε όσα έχουμε, να βρούμε νόημα και να βάλουμε καινούριους στόχους. Με άλλα λόγια, είναι οι δυσκολίες που μας βοηθάνε να αναπτυχθούμε, αρκεί να αναστοχαστούμε και να μάθουμε από τις εμπειρίες μας αυτές. Απαιτείται, δηλαδή, μια περιέργεια για εξερεύνηση της νέας κατάστασης, των σκέψεων και των συναισθημάτων μας, προκειμένου να δρέψουμε καρπούς από τις αντιξοότητες.

Άραγε, κατάφεραν κάτι από τα παραπάνω οι μαθήτριες και οι μαθητές του σχολείου μας αυτήν τη δύσκολη χρονιά;

Τα παιδιά παρακινήθηκαν να σκεφθούν και να μιλήσουν για την εμπειρία τους. Εδώ, παραθέτω ενδεικτικά κάποια από τα λεγόμενά τους:

Εκτίμησαν τα καλά της περιόδου και ένιωσαν ευγνωμοσύνη ή χαρά:

«Είχα περισσότερο χρόνο με την οικογένειά μου»

Επανεκτίμησαν κομμάτια της καθημερινότητάς τους:

«Δεν μου αρέσουν τα μαθήματα και δεν περίμενα ότι θα μου έλειπε τόσο το σχολείο»

Ανακάλυψαν πράγματα για τον εαυτό τους:

«Έχω επιμονή», «Είμαι πιο δυνατός από όσο νόμιζα», «Δεν ήξερα ότι μπορώ να μένω τόσο στο σπίτι, χωρίς να βγαίνω στα μαγαζιά», «Μπορώ να γίνω καλύτερος στα μαθήματα όταν το θέλω», «Έμαθα ότι έχω καλλιτεχνική φλέβα», «Απέκτησα εμπιστοσύνη στον εαυτό μου ότι μπορώ να τα καταφέρνω στα δύσκολα»

Εντόπισαν χαρακτηριστικά τους ή καταστάσεις τα οποία σκέφτηκαν ότι θα είναι καλό να βελτιώσουν ή να διαχειριστούν καλύτερα:

«Χάνω την υπομονή μου εύκολα», «Ήμασταν όλοι στο σπίτι και όλο τσακωνόμασταν»

Όταν τα συναισθήματά τους τούς δυσκόλευαν, αναζήτησαν και δέχθηκαν βοήθεια από φίλους, αδέρφια και γονείς και ήταν πιο έτοιμοι να την προσφέρουν με τη σειρά τους:

«Έπαιρνα την κολλητή μου τηλέφωνο», «Το συζητούσα με τους γονείς μου», «Τους έλεγα να σκέφτονται θετικά», «Προσπαθούσα να τους δίνω κουράγιο»

Πράγματι, λοιπόν, τα παιδιά- σε διαφορετικό βαθμό το καθένα- αποκόμισαν οφέλη από αυτήν τη δύσκολη χρονιά: Γνώσεις που τα έκαναν να ωριμάσουν και να αναπτυχθούν λίγο περισσότερο· να βάλουν ένα παραπάνω πετραδάκι στα θεμέλια για περαιτέρω ανάπτυξη.

Όπως είπε ο Σενέκας: «Οι δυσκολίες δυναμώνουν το νου, όπως και η εργασία το κορμί. Ένα πετράδι δε μπορεί να γυαλιστεί χωρίς τριβή, ούτε κι ένας άνθρωπος να σμιλευτεί χωρίς δοκιμασίες».

Για το σχολικό περιοδικό του 3^{ου} Γυμνασίου Μεγάρων,
Βασιλική Γούλα, Ψυχολόγος
Ιουνίου 2021

Αρθρογραφία

Quinn, K. (2021). Post-Pandemic Growth: From Surviving to Thriving. *PsychologyToday*. Ανακτήθηκε από: <https://www.psychologytoday.com/intl/blog/optimized/202103/post-pandemic-growth-surviving-thriving>

Robinson, P.E. (2020). The Benefits of Adversity. How the COVID-19 Seismic Slap Can Empower You. *PsychologyToday*. Ανακτήθηκε από: <https://www.psychologytoday.com/intl/blog/the-right-mindset/202004/the-benefits-adversity>

Μαθήματα στο webex

Καλησπέρα, φίλτατοι!

Μαθήτρια κι εγώ για πρώτη χρονιά στο 3^ο Γυμνάσιο, ήρθα στην αρχή με μεγάλες προσδοκίες! Πίστευα ότι με περίμενε μια καλύτερη χρονιά από τη Στ' Δημοτικού: με συνόδευαν τα όνειρα για νέες γνωριμίες και καλές επιδόσεις, για εκδρομές και περπατάτους στην Πάχη, για εκδηλώσεις και θεατρικές παραστάσεις... Γρήγορα όμως διαπίστωσα ότι ο κορωνοϊός είχε... άλλα σχέδια. Δεν προλάβαμε να μπούμε στον Νοέμβριο και «μέσα τα κεφάλια!!!». Σε κατάσταση ΣΟΚ: καραβίνα ένα μήνα μέχρι τα Χριστούγεννα και ήδη είχα φάει όλη την κουζίνα, που λέει και ο ποιητής, είχα λιώσει το Netflix στις ταινίες, είχα μάθει απέξω όλα τα επιτραπέζιά μου, κ.λπ, κ.λπ, όλοι ξέρετε!!!!

Αλλά τα μαθήματα στο webex ήταν το κάτι άλλο. το μικρόφωνο ήταν ένα αρκετά μεγάλο θέμα, γιατί αν το ξεχνούσες ανοιχτό και έλεγες κάτι που δεν ήθελες να ακουστεί, θα είχες πρόβλημα. Το ότι κόλλαγε, καλά ήταν το πιο κλασικό:

«Κυρία, με ακούτε;;;»

«Κύριε, κολλάτε!!!»

«Δε σας ακούω, χάνεται ο ήχος!!!»

Αλλά με τον corona virus ήταν η καλύτερη

λύση. Επίσης, ξέρω ότι όλοι μας, καθηγητές και μαθητές, πιεστήκαμε αυτή την περίοδο και κουραστήκαμε

περισσότερο από άλλες χρονιές. Για τόσο μεγάλο χρόνο ήμασταν όλοι χαμένοι, δε βλέπαμε ο ένας τον άλλον και νιώθαμε απομονωμένοι. Ωστόσο, έστω και από μακριά, μάθαμε πράγματα, κρατήσαμε μια επαφή και κυρίως πήραμε μαθήματα για τη ζωή μας: στερηθήκαμε το σχολείο που θεωρούσαμε δεδομένο και μάθαμε να το εκτιμάμε περισσότερο, γιατί είναι ο φυσικός χώρος μας! Βεβαίως, χωρίς μάσκες και με πολλές αγκαλιές με τις φίλες και τους φίλους μας! Να ευχηθώ λοιπόν να τελειώσει όλο αυτό και η επόμενη χρονιά να πάει πάρα πολύ καλά. Ελπίζω να τα θυμόμαστε όλα αυτά στο μέλλον σαν «ένα κακό όνειρο».

Άντζυ Τσάμη

Με τραγούδι γίνονται όλα πιο ανάλαφρα.

<https://www.youtube.com/watch?v=RO6XxA6hq7k>

Οι Άγιοι 10 Μάρτυρες, πολιούχοι των Μεγάρων

Στη συνείδηση του μεγαρικού λαού τόσο οι 6 όσο και οι 4 Άγιοι Μάρτυρες είναι πολιούχοι και προστάτες. Είναι άγνωστος ο χρόνος και ο τρόπος του μαρτυρίου των Αγίων 10 Μαρτύρων, των οποίων τα ιερά λείψανα ανακαλύφθηκαν με θαυμαστό τρόπο και με τη χάρη του Θεού στην πόλη μας. Αν και δεν αποδεικνύεται με σαφήνεια, υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις ότι υπηρέτησαν ως αξιωματικοί του ρωμαϊκού στρατού στην πόλη των Μεγάρων και ότι ο χρόνος του μαρτυρίου τους υπολογίζεται κατά την περίοδο της βασιλείας του Ιουλιανού του Παραβάτη. Για την καταγωγή τους γνωρίζουμε μόνο ότι οι 4 Μάρτυρες πιθανόν προέρχονταν από τις Σέρρες.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ 6 ΜΑΡΤΥΡΕΣ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΔΩΡΟΘΕΟΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ

Το έτος 1798 εμφανίστηκαν σε όραμα σε ένα εννιάχρονο παιδί, τον Παΐσιο, τρεις έφιπποι άνδρες, χωρίς όμως να του πουν τα ονόματά τους. Του ζήτησαν να βγάλουν από τη γη τα λείψανά

τους. Το παιδί μετά από τις πολλαπλές εμφανίσεις των Αγίων ανέφερε το όραμά του πρώτα στον παππού του, Σίδηρη, που δεν τον πίστεψε και τον τιμώρησε, νομίζοντας ότι έλεγε ψέματα. Καθώς όμως οι Άγιοι έρχονταν συνεχώς στο όνειρό του, το αποκάλυψε και στον πατέρα του, Ιωάννη. Αυτός με πολλή προθυμία και χαρά δέχτηκε να πραγματοποιήσει το δύσκολο έργο της ανεύρεσης. Επειδή όμως τότε στα Μέγαρα αλλά και σε όλη η Ελλάδα υπήρχε Τουρκοκρατία, έσκαβαν μόνο τη νύχτα στον τόπο που είχαν υποδείξει οι Άγιοι. Σε βάθος περίπου 4 μέτρων βρήκαν στις 16 Αυγούστου τα άγια λείψανα που ευωδίαζαν. Από τότε έγιναν πάμπολλα θαύματα και οι Μεγαρίτες άρχισαν να κάνουν αγρυπνίες και νηστείες για να τους αποκαλύψει ο Θεός τα ονόματα των Αγίων Του. Ήταν οι Μάρτυρες Σεραφεΐμ, Δωρόθεος και Ιάκωβος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Μετά από έναν χρόνο εμφανίστηκαν στο ίδιο

παιδί, στο οποίο μάλιστα είχε ανατεθεί η φύλαξη των προηγούμενων λειψάνων, άλλοι δύο Άγιοι Μάρτυρες, ο Βασίλειος και ο Δημήτριος, οι οποίοι ήταν θαμμένοι σε μικρή απόσταση προς βορρά από τους υπολοίπους. Την ώρα που οι χριστιανοί της πόλης με πολλή ευλάβεια έβγαζαν τα λείψανα και αυτών των δύο Αγίων, βοή ακουγόταν από τον τάφο. Αφού ασπάστηκαν τα λείψανα των Αγίων Σεραφείμ, Δωροθέου και Ιακώβου, τα ένωσαν όλα μαζί.

ΣΑΡΑΝΤΗΣ

Μετά από είκοσι χρόνια εμφανίστηκε στον νέο άνδρα πια Παΐσιο ο Άγιος Μάρτυρας Σαράντης και του ζήτησε να κάνει την εκταφή και των δικών του λειψάνων, τα οποία ήταν θαμμένα σε περιοχή βόρεια των Μεγάρων. Ο Παΐσιος πήρε τότε μαζί του τον ιερέα π. Ιωάννη Μουστάκα και πήγαν στο μέρος που τους είχε υποδείξει ο Άγιος. Είδαν ότι εκεί υπήρχαν δύο θάμνοι και μια μεγάλη πέτρα κάτω από την οποία υπήρχαν δύο τεράστια φίδια. Ήταν αδύνατον να πλησιάσουν για να σκάψουν. Γονάτισαν, προσευχήθηκαν και με την χάρη του Θεού τα φίδια εξαφανίστηκαν. Άρχισε να βγαίνει μια απόκοσμη λάμψη από τους θάμνους. Στη ρίζα τους βρήκαν τα Άγια λείψανα που έψαχναν, τα έφεραν στα Μέγαρα και τα ένωσαν μαζί με τα υπόλοιπα. Στο μέρος που βρέθηκαν κτίστηκε αργότερα ένα εκκλησάκι μέσα στην κοίτη του χειμάρρου, το οποίο στέκει εκεί μέχρι και σήμερα.

Μετά τον θάνατο του Παΐσιου, πολλοί ευσεβείς Μεγαρίτες θεώρησαν απρεπές τα αγία Λείψανα να βρίσκονται στο ερειπωμένο πια σπιτάκι που είχε χτίσει εκείνος. Έτσι, ξεκίνησαν μια προσπάθεια να κτιστεί ένα παρεκκλήσιο ακριβώς πάνω από τους τάφους των Αγίων. Ο θεμέλιος λίθος του τοποθετήθηκε το έτος 1889.

Δεύτερη Εύρεση Αγίων Λειψάνων

Το Έτος 1999, όταν ξεκίνησε μια προσπάθεια να κτιστεί ένα νέο παρεκκλήσιο πάνω από τον τάφο των Αγίων Μαρτύρων, παρόντος του Αρχιμανδρίτη π. Σεραπίωνος Μιχαλάκη, οι εργάτες που έσκαβαν τα θεμέλια, αισθάνθηκαν μια ευωδία να βγαίνει από το χώμα. Σε λίγο αποκαλύφθηκαν και άλλα τεμάχια Αγίων Λειψάνων των προαναφερθέντων Αγίων, τα οποία τοποθέτησαν σε μια άριστης τέχνης ξυλόγλυπτη λειψανοθήκη.

ΑΓΙΟΙ 4 ΜΑΡΤΥΡΕΣ

ΠΛΑΤΩΝ, ΑΔΡΙΑΝΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΣ

Το έτος 1754 ένας κληρικός λεγόμενος Οικονόμος (που σύμφωνα με έγγραφο μαρτυρία ήταν οικονόμος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, γι' αυτό το όνομά του πιθανόν να έχει σχέση με το οφφίκιο του οικονόμου) ήθελε να κτίσει την οικία του. Ενώ οι εργάτες έσκαβαν τα θεμέλιά της, ένας από αυτούς αισθάνθηκε τόσο έντονη θερμότητα στα πόδια του, ώστε του ήταν αδύνατον να συνεχίσει να εργάζεται και ανέφερε το γεγονός αυτό στον ιδιοκτήτη του σπιτιού. Ο Οικονόμος θέλησε να σκάψει ο ίδιος με τα χέρια του πιο βαθιά και, κατά παράδοξο τρόπο, αισθάνθηκε και αυτός το ίδιο φαινόμενο. Συνέχισαν όμως όλοι να σκάβουν και ξαφνικά βρέθηκαν μπροστά σε μεγάλη έκπληξη, όταν αντίκρισαν μία ενεπίγραφη μαρμαρίνη πλάκα, πάνω στην οποία αναγραφόταν: Λείψανα Μαρτύρων: Αδριανός, Πολύευκτος, Πλάτων, Γεώργιος.

Ανασηκώνοντάς την βρήκαν τα λείψανα των Αγίων Τεσσάρων Μαρτύρων. Στο μέρος αυτό η αρχαιολογική έρευνα έφερε στο φως κατάλοιπα από μία μεγάλη παλαιохριστιανική βασιλική, που χρονολογείται από τα μέσα του 5ου έως τα μέσα του 6ου αιώνα και ήταν κτισμένη προς τιμήν των αγίων Τεσσάρων Μαρτύρων. Η εύρεση της μαρμαρίνης πλάκας κοντά στην παλαιохριστιανική βασιλική υποδηλώνει την ύπαρξη του τάφου των Αγίων αυτών Μαρτύρων.

Το γεγονός αυτό διαδόθηκε σε όλη την πόλη των Μεγάρων. Η χαρά όμως των Μεγαρέων δεν κράτησε πολύ, καθώς την ίδια νύκτα ιερόσυλοι πήραν τα αγία λείψανα και έφυγαν για την Πελοπόννησο. Το γεγονός αυτό οι Μεγαρείς το ανέφεραν στις τοπικές τουρκικές αρχές, αλλά αυτοί αδιαφόρησαν κι έτσι δεν κατόρθωσαν να τους βρουν και να τους συλλάβουν. Έπειτα από όλα αυτά οι Οικονόμος πήρε τη μαρμαρίνη πλάκα

και πήγε στην Κωνσταντινούπολη, όπου ανέφερε στον Πατριάρχη το συμβάν. Στα χέρια των Μεγαριτών παρέμειναν μόνο λίγα μικρά τεμάχια από τα δάχτυλα και τους σπονδύλους των αγίων Μαρτύρων, τα οποία η σύζυγος του Οικονόμου τα φύλασσε σε ένα σακίδιο στο σπίτι της και διαδοχικά περνούσαν από γενιά σε γενιά της οικογένειας Οικονόμου. Το 1998 σε επισκευαστικές εργασίες της οικίας βρέθηκαν και άλλα τεμάχια Αγίων Λειψάνων, τα οποία τοποθετήθηκαν σε καλαισθητή λειψανοθήκη. Το γεγονός αυτό πανηγυρίστηκε με ευλάβεια και μεγαλοπρέπεια. Όμως και πάλι η χαρά δεν κράτησε πολύ. Η λειψανοθήκη χάθηκε από τον Ναό όπου φυλασσόταν. Σήμερα τα λιγοστά τεμάχια από τα λείψανα των αγίων Τεσσάρων Μαρτύρων φυλάσσονται στον ομώνυμο Ιερό Ναό της πόλης των Μεγάρων, μέσα σε πολύτιμη αργυροποίκιλη λειψανοθήκη.

Από την Ημέρα που βρεθήκαν τα λείψανα των Αγίων Δέκα Μαρτύρων ποτέ οι Μεγαρείς δεν έπαυσαν να ευλαβούνται, να προσεύχονται, να τιμούν και να θυμούνται τις ευεργεσίες των Αγίων στην πόλη μας. Μάλιστα, υπάρχει μια ωραία και ευλογημένη συνήθεια, όταν σε κάποιο σπίτι υπάρχει πρόβλημα υγείας ή θλίψη ή ανάγκη ή και μόνο από αμέτρητη αγάπη προς τους Αγίους να ζητούν από τον αρμόδιο ιερέα μια λειψανοθήκη των Αγίων Μαρτύρων, για να κάνουν αγρυπνία και παράκληση μέσα στο σπίτι. Ανάβουν το καντήλι, λιβανίζουν, ο ιερέας τελεί Αγιασμό ή Παράκληση και συνεχίζεται ολονύκτια προσευχή που ενδυναμώνει και παρηγορεί την οικογένεια αλλά και τους συγγενείς, τους φίλους, τους γείτονές της. Το πρωί οι Άγιοι επιστρέφουν στην θέση τους.

Σύσσωμος ο μεγαρικός λαός συμμετέχει στους εορτασμούς των Αγίων: στις 16 Αυγούστου, στη μνήμη των Αγίων 6 και στην 1 Φεβρουαρίου, στη μνήμη των 4. Εικόνες και λειψανοθήκες λιτανεύονται στους δρόμους της πόλης με τη συνοδεία των ιερέων όλων των Ενοριών και των πιστών που περιμένουν την ευλογία και την προστασία των Αγίων μας.

Η πίστη του λαού για αιώνες μέχρι και σήμερα είναι δυνατή και ακλόνητη, καθώς πάμπολλα είναι τα θαύματα που έχουν διαπιστωθεί, είτε πρόκειται για προσωπικά και αφορούν οικογένειες της πόλης μας, είτε πρόκειται για ιστορικά γεγονότα καταγεγραμμένα. Θα σας μεταφέρω τρία μόνο από αυτά.

Το θαύμα των Αγίων έξι μαρτύρων κατά το έτος 1828: όταν οι αποκλεισμένοι Μεγαρίτες στο τείχος της Αγίας Τριάδας μάχονταν κατά των Τούρκων, είχαν μείνει μόνο 42 μαχητές. Την ώρα του πολέμου όμως γίνονταν 48. Έξι ακόμα άγνωστοι πολεμιστές, οι οποίοι ενίσχυναν τους Μεγα-

ρείς, πραγματικά και ηθικά, βεβαιώνοντάς τους ότι δεν πρόκειται να νικηθούν. Μόλις τελείωναν οι συγκρούσεις, οι μαχητές γίνονταν πάλι 42. Η απορία των Μεγαριτών πολεμιστών λύθηκε, όταν οι εχθροί υποχώρησαν νικημένοι. Τότε φανερώθηκαν οι Άγιοι όχι πια ως πεζοί συμπολεμιστές αλλά ως έφιπποι στρατιώτες.

Στα χρόνια της Γερμανικής κατοχής που απαγορευόταν η κυκλοφορία τη νύχτα, μια γυναίκα από τα Μέγαρα είδε να περνούν έξω από το σπίτι της 10 καβαλάρηδες στρατιώτες. Όταν φοβισμένη τους συνέστησε να προσέχουν, γιατί υπήρχε κίνδυνος από τους κατακτητές, εκείνοι της απάντησαν: "Μη φοβάσαι, εμείς σας φυλάμε, οι 10 Μάρτυρες" κι έγιναν άφαντοι.

Το έτος 1977, την παραμονή της εορτής των αγίων Μαρτύρων (15 Αυγούστου), ήταν πολύ βαριά ασθενής ο ιδρυτής της ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Μακρινού Αρχιμανδρίτη π. Δαμασκηνός Κατρακούλης. Για πρώτη φορά στη ζωή του, προς μεγάλη του λύπη, δε θα μπορούσε να παρευρεθεί στον εορτασμό των Αγίων και τη λιτάνευση των λειψάνων τους.

Το βράδυ οι μοναχές για παρηγοριά τους έλεγαν μεταξύ τους: «Να αφήσουμε την εξώπορτα ανοιχτή, να περάσουν οι άγιοι Μάρτυρες». Απελπισμένες παρακαλούσαν θερμά τους Αγίους να θεραπεύσουν τον π. Δαμασκηνό. Και ο πιστός Μεγαρικός λαός όμως, όταν έμαθε τον λόγο της απουσίας του πατρός Δαμασκηνού, άρχισε να λέει με μεγάλο αυθορμητισμό και πίστη: «Οι άγιοι Μάρτυρες θα πάνε με τα άλογά τους και θα τον κάνουν καλά!». Στο Μοναστήρι περίπου στις 11 τη νύχτα και ενώ οι μοναχές είχαν αποσυρθεί στα κελιά τους, έγινε το θαύμα: ακούστηκε θόρυβος πολύς, σαν καλπασμός αλόγων, απόκοσμο φως έλαμψε στα κελιά μερικών αδελφών ενώ ο άγιος Ιάκωβος παρουσιάστηκε και ξύπνησε μια μοναχή. Γεμάτες έκσταση και χαρά οι μοναχές συνειδητοποίησαν την επίσκεψη των αγίων Μαρτύρων. Άρχισαν να μαζεύονται στο κελί της ηγουμένης, σχολιάζοντας τα όσα θαυμαστά συνέβαιναν. Με δάκρυα, βαθιά κατάνυξη και θερμή ευγνωμοσύνη, άρχισαν δοξολογία προς τον Θεό και ευχαριστία προς τους αγίους Μάρτυρες, οι οποίοι άκουσαν την ταπεινή τους δέηση. Πράγματι από την ώρα εκείνη θεραπεύθηκε ο π. Δαμασκηνός.

Το 1998 συμπληρώθηκαν 200 χρόνια από την εύρεση των Αγίων, διοργανώθηκαν από την Ιερά μας Μητρόπολη και πραγματοποιήθηκαν πολλές εκδηλώσεις.

Μακάρι οι Πολιούχοι Άγιοί μας να συνεχίσουν να βρίσκονται δίπλα μας, να προστατεύουν τον τόπο μας και να φωτίζουν όλους μας!

Δημήτρης Κοντόπουλος

Συνέντευξη: «Παιδικός και Νεανικός Διαβήτης»

Με αφορμή όσα ακούμε για τη σύγχρονη διατροφή και για τη νόσο του διαβήτη και εξαιτίας της άσχημης εμπειρίας φίλων και γνωστών μας από την πάθηση αυτή, ρωτήσαμε μία από τις παιδιάτρους της πόλης μας, την **κα Κατερίνα Αλεξίου¹**, ώστε να μας συμβουλέψει πώς μπορούμε να ζούμε χωρίς φόβο και περιορισμούς.

1. Τι είναι ο παιδικός διαβήτης;

Ο παιδικός ή νεανικός διαβήτης ή διαβήτης τύπου 1 είναι μια νόσος που εμφανίζεται στα παιδιά ακόμα και κάτω του ενός έτους. Ο όρος διαβήτη προέρχεται από το ρήμα «διαβαίνω» και χρησιμοποιήθηκε για να περιγράψει τη διέλευση της γλυκόζης (σακχάρου) στα ούρα. Διαφέρει ως προς την αιτιολογία και τη θεραπεία από τον διαβήτη των ενηλίκων (ή τύπου 2).

2. Από τι προκαλείται;

Ο παιδικός διαβήτης προκαλείται από την καταστροφή του παγκρέατος και συγκεκριμένα των β-κυττάρων από αντισώματα που δημιουργεί το ίδιο το σώμα, είναι δηλαδή ανοσολογικό διά βίου νόσημα. Τα β-κύτταρα παράγουν ινσουλίνη, μια ορμόνη που βοηθά τη γλυκόζη να μπαίνει μέσα στα κύτταρα του οργανισμού και να χρησιμοποιείται ως πηγή ενέργειας. Καταστροφή των κυττάρων αυτών έχει ως συνέπεια την έλλειψη ινσουλίνης (μερική ή ολική).

3. Υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στον παιδικό διαβήτη και τον διαβήτη που έχει ένας ενήλικας;

Ναι, υπάρχουν πολλές και σημαντικές διαφορές. Μπορεί τα συμπτώματα να είναι ίδια, όμως οι δύο μορφές έχουν άλλη αιτιολογία και διαφορετική αντιμετώπιση. Ο παιδικός διαβήτης δημιουργείται από την καταστροφή του παγκρέατος, του οργάνου που παράγει την ινσουλίνη. Αυτήν πρέπει να την παρέχουμε εμείς και το κάνουμε δυστυχώς με ένεση, 2-3 φορές την ημέρα. Στον διαβήτη ενηλίκων, επειδή η αιτία είναι συνήθως το αυξημένο βάρος και η κακή διατροφή, η θεραπεία μπορεί να είναι με χάπια ή μόνο με ανάλογη διαίτα αν βρίσκεται στο αρχικό στάδιο. Από την άλλη, ο παιδικός διαβήτης συνοδεύει τον ασθενή σε όλη του τη ζωή, ενώ των ενηλίκων με σωστή διαίτα μπορεί να μειωθεί. Προσοχή όμως, μπορεί κι ένα παιδί λόγω παχυσαρκίας να εμφανίσει διαβήτη τύπου ενήλικα. Τότε η θεραπεία είναι πιο εύκολη και μπορεί (με χάπια, με διαίτα και άσκηση) να υποχωρήσει.

4. Πώς το αντιλαμβάνομαστε ;

Τα συμπτώματα είναι ίδια και με τους δύο

τύπους διαβήτη: πολυουρία, πολυδιψία, πολυφαγία, απώλεια βάρους, αδυναμία. Στα παιδιά τα συμπτώματα είναι διάρκειας λίγων ημερών, είναι όμως πολύ έντονα: πίνουν 3-4 λίτρα νερό την ημέρα και πηγαίνουν πολύ συχνά τουαλέτα λόγω μεγάλης ποσότητας ούρων. Έτσι, προκαλείται στα παιδιά απώλεια πολλών κιλών σε λίγες μέρες, καταβάλλονται και οδηγούνται στον

γιατρό ή συνηθέστερα στο νοσοκομείο. Τα παιδιά και ακόμα περισσότερο οι γονείς τους πρέπει να προσέχουν και να δίνουν σημασία σε τέτοια συμπτώματα. Η έγκαιρη διάγνωση και η σωστή αντιμετώπιση-ρύθμιση προλαμβάνει τις επιπλοκές, που μπορεί είναι σοβαρές.

5. Ποιες είναι δηλαδή οι επιπλοκές;

Κάποια καρδιακή νόσος, νεφρική ανεπάρκεια, νευρολογικές διαταραχές όρασης και λοιμώξεις. Γι' αυτό είναι σημαντική η θεραπεία, η σωστή διατροφή και η άσκηση, για να ρυθμίζεται σωστά το σάκχαρο του αίματος και να αποφεύγουμε τα παραπάνω δυσάρεστα και επικίνδυνα.

6. Πώς το αντιμετωπίζουμε και τι πρέπει να προσέχουμε;

Η αντιμετώπιση, όπως αναφέραμε ξανά, γίνεται με χορήγηση ινσουλίνης. Πολύ σημαντικά, ωστόσο, είναι το κατάλληλο διαιτολόγιο, η σωματική άσκηση και η σωστή ενημέρωση τόσο των παιδιών όσο και της οικογένειας σχετικά με την νόσο. Ενημέρωση χρειάζεται να έχουν και οι δάσκαλοι για να βοηθήσουν το παιδί σε περίπτωση υπογλυκαιμίας.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι ένα παιδί (ή και ενήλικας) με διαβήτη, ακολουθώντας κάποιους κανόνες, μπορεί να ελέγχει την πάθησή του, να απολαμβάνει το φαγητό του χωρίς στερήσεις και να ζει χωρίς άγχος. Άλλωστε, διεθνείς έρευνες γεννούν ελπίδα για ακόμα καλύτερη θεραπεία στο μέλλον.

Ευχαριστούμε πολύ τη γιατρό μας για τις απλοποιημένες αλλά πολύτιμες γνώσεις και οδηγίες που μας μετέδωσε.

Αγαπητοί μας συμμαθητές, επειδή όπως έλε-

γαν οι παλιοί «Η ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΗ» ελπίζουμε να σας βοηθήσαμε με αυτό το άρθρο να ενημερωθείτε για τον κίνδυνο του διαβήτη και να σας θέσαμε ως στόχο την πρόληψη. Ας ξεκινήσουμε να τρώμε σωστά και να ασκούμαστε, ώστε να αποφύγουμε τα δύσκολα...

Θοδωρής και Ειρήνη Καρώνη

1. Η κα **Κατερίνα Αλεξίου**, γέννημα-θρέμμα της πόλης μας, σπούδασε στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, μετεκπαιδεύτηκε στην Παιδολοιμωξιολογία, την Παιδοπνευμονολογία και την Επείγουσα Ιατρική στο *TexasChildren'sHospital του Baylor College of Medicine* στο Χιού-

στον των Η.Π.Α. Ειδικεύτηκε στην Παιδιατρική και Νεογνολογία στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο του Ρίου Πατρών. Διορίστηκε Επιμελήτρια στην Παιδιατρική Κλινική του Θριασίου Νοσοκομείου Ελευσίνας, ενώ σήμερα εργάζεται ως ιδιώτης παιδίατρος και υπεύθυνη σε δύο Παιδικούς σταθμούς στην πόλη μας. Είναι μέλος της Ελληνικής Παιδιατρικής Εταιρείας, της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Παιδιατρικών Λοιμώξεων, του συλλόγου Επιστημόνων Μεγάλων και πρόεδρος του ιεραποστολικού συλλόγου «Ιεραποστολική Συνοδοιορία». Στόχος

Σκίτσο από το βιβλίο του Φίλιππου Μανδηλαρά, «Ο Παντεσπάνιος κι εγώ», Το ημερολόγιο ενός παιδιού με σακχαρώδη διαβήτη.²

ζωής και καθημερινή της επιδίωξη είναι η διαφύλαξη της υγείας και ασφάλειας κάθε παιδιού με όλα τα επιστημονικά μέσα, ενώ με ιδιαίτερη ευαισθησία επιδιίδεται στη φροντίδα και ανακούφιση των πασχόντων παιδιών. Οι προσπάθειές της απευθύνονται σε παιδιά από τις πρώτες ημέρες τους σε αυτόν τον κόσμο έως την ολοκλήρωση της εφηβείας τους.

2. Το βιβλίο μπορείτε να το διαβάσετε κατεβάζοντάς το ως pdf στον Η/Υ σας στον σύνδεσμο:

<https://www.sanofi.gr/el/eteriki-efthini/pantespanius>

Νερό / ύδωρ / water / de l'eau / acqua / agua / вода / ujë / vann / woda / arã / maji / vatten / Su...

Όπως και να το πούμε, όποιος και να το προφέρει,
το έχουμε όλοι ανάγκη!

Είναι η χημική ένωση με τη ζωτικότερη σημασία στον πλανήτη!

Το νερό είναι το μόνο στοιχείο πάνω στη γη που βρίσκεται και στις τρεις καταστάσεις: και υγρό και στερεό και αέριο.

70% του ανθρώπινου σώματος αποτελείται από νερό.

Μια βρύση που στάζει μπορεί να σπαταλήσει πάνω από 11.300 λίτρα νερό τον χρόνο.

Ένα λάστιχο ποτίσματος ή ένα πιεστικό σπαταλάει σε μία ώρα σχεδόν όσο νερό σπαταλάει κατά μέσο όρο μία τετραμελής οικογένεια σε μια μέρα.

Ένα μικρό πλυντήριο πιάτων θα χρειαστεί περίπου 15 λίτρα νερό ανά πλύση, ενώ κάποια παλαιότερα μοντέλα χρησιμοποιούν μέχρι και 49 (!) λίτρα ανά πλύση.

Δείτε και αυτά τα εντυπωσιακά! Απαιτούνται...

17.196 λίτρα για την παραγωγή ενός κιλού σοκολάτας

17.093 για την παραγωγή ενός κιλού δέρματος ζώων

5.553 για την παραγωγή ενός κιλού βουτύρου

196 λίτρα νερού χρειάζονται για να παραχθεί ένα αυγό

109 για ένα ποτήρι κρασί

255 για ένα ποτήρι μπύρα

74 για ένα ποτήρι γάλα

1.259 για μία πίτσα....

Σε έναν κόσμο που το νερό είναι τόσο πολύτιμο για τη ζωή μας πώς μπορούμε να το σπαταλάμε και να μη σκεφτόμαστε τις συνέπειες;

Μήπως μπορούμε και πρέπει να σκεφτούμε εναλλακτικές για να σώσουμε το νερό στον πλανήτη μας;

Κάνουμε γρήγορα ντουζ αντί να καθόμαστε στη γεμάτη νερό μπανιέρα μας για ώρες!

Πλένουμε τα χέρια μας (και κυρίως τώρα που τα πλένουμε συνεχώς λόγω covid) χωρίς να αφήνουμε τη βρύση ανοικτή καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας. Ομοίως και όταν πλένουμε τα δόντια μας.

Δε χρειάζεται να πετάμε το νερό που έχουμε για να πίνουμε στους φίλους μας. Προσοχή στα μπουγέλα! Ας τα αφήσουμε για την παραλία!

Προτιμούμε το πλύσιμο ρούχων και πιάτων από τα πλυντήρια που έχουν τεχνολογία εξοικονόμησης νερού. Ενημερωνόμαστε πριν τα αγοράσουμε!

Συντηρούμε τα υδραυλικά μας, ώστε να μην έχουμε απώλεια νερού!

Πλένουμε τα αυτοκίνητα και τις βεράντες μας με κουβά κι όχι με λάστιχο!

Και βάζουμε στο ποτήρι μας όσο νερό θέλουμε να πούμε!

Είναι και στο δικό μας χέρι να μην πούμε το νερό...νεράκι!

Ας δώσουμε το καλό παράδειγμα σε μικρότερους αλλά και μεγαλύτερους. . .

Αναστασία Τάκου

Οι φωτιές στα Γεράνεια

23/07/2018

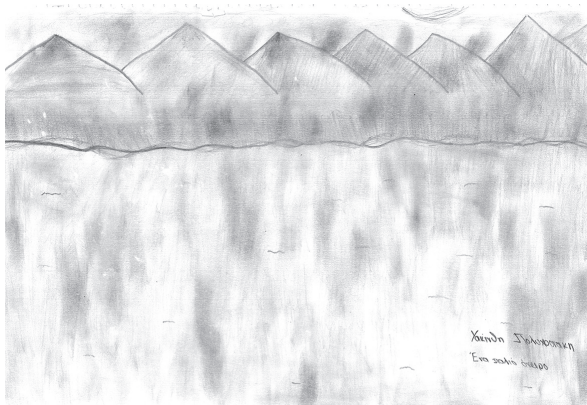
Ξημέρωσε μια όμορφη καλοκαιρινή μέρα και όλα έδειχναν υπέροχα αλλά κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί πώς θα εξελισσόταν. Ο πατέρας μου, ως συνήθως, έχει πάρει τα βουνά από το πρωί για να συναντήσει, όπως λέει, τα κορίτσια του. Βρίσκεται στην ορεινή Κορινθία στη λίμνη Στυμφαλία για να επιθεωρήσει τα μελισσάκια μας που βρίσκονται εκεί. Εγώ με την μητέρα μου και τον αδερφό μου ετοιμαζόμαστε να πάμε θάλασσα για μπάνιο. Ξαφνικά ενώ όλα ήταν ήρεμα αρχίζει ένας τρελός άνεμος. Δεν θυμάμαι άλλη φορά τέτοιο αέρα να λυγίζει τα δέντρα και αυτά σχεδόν να ακουμπάνε τη γη. Ξαφνικά η γειτόνισσα φωνάζει: «φωτιά, φωτιά στο βουνό». Κοιτάμε και βλέπουμε καπνό ψηλά στο βουνό, μακριά από εμάς. Ήταν λίγο κάτω από το ραντάρ. Η μητέρα παίρνει τηλέφωνο τον πατέρα μου και του το λέει και αυτός απαντά: «αφού φυσά τόσο θα καούν τα πάντα, γυρίζω αμέσως». Βλέπετε είχαμε στην Κινέττα το κύριο μελισσοκομείο μας που είχε πάνω από ογδόντα μελισσάκια εκείνον τον καιρό. Όσο περνούσε η ώρα ακούγονταν σειρήνες πυροσβεστικής και υπήρχε παντού αστυνομία. Σε λίγο άρχισε να μυρίζει καμένο πεύκο και μετά άρχισε να σκοτεινιάζει. Κόσμος να τρέχει από εδώ και από εκεί και κάποιες γυναίκες να φωνάζουν ότι θα καούμε. Η φωτιά πολύ γρήγορα και με τη βοήθεια του ανέμου κατέβηκε χαμηλά. Μπήκε στην Γαλήνη, φώναζαν, καίει τα πρώτα σπίτια, πανικός παντού, σκέτη κόλαση. Ο πατέρας μου γύρω στην 3 το μεσημέρι μας παίρνει τηλέφωνο και μας λέει πως κατάφερε να περάσει τα μπλόκα των αστυνομών και πως σε 10 λεπτά θα βρίσκεται στο μελισσοκομείο. «Μην πας πουθενά, άστα να καούν όλα, έλα εδώ» του λέει η μητέρα μου. Που να την ακούσει αυτός.

Καίγεται το Πανόραμα. Αμάν Θεέ μου, εκεί είναι το μελισσοκομείο μας, εκεί είναι και ο μπαμπάς μου. Φριχτές στιγμές δεν μπορώ να περιγράψω τα συναισθήματά μου. Είναι ίσως η χειρότερη στιγμή που έχω ζήσει στη ζωή μου. Μετά από λίγο, δεν ξέρω πόσο, γιατί από το σοκ είχα χάσει το χρόνο, χτύπησε το τηλέφωνο της μαμάς μου. Ήταν ο πατέρας μου αφού είχε δει όλες τις κλήσεις που του είχαμε κάνει και της λέει: «Κάηκαν τα πάντα. Εγώ είμαι ζωντανός για 20 δευτερόλεπτα, είμαι καλά. Όπως καταλαβαίνετε άρχισε να κυκλοφορεί ξανά το αίμα μέσα μας γιατί πριν είχαμε παγώσει, δεν μπορούσαμε να μιλήσουμε και ήμασταν βουρκωμένοι.

29/05/2021

Μόλις έχω τελειώσει τα μαθήματα και ακούω την μητέρα μου να λέει: «Φωτιά, φωτιά τώρα στο Σχίνο. Ωχ, λέει ο πατέρας μου. Πάει το Αλεποχώρι». Την άλλη μέρα το πρωί όλοι θυμάστε την χάλια ατμόσφαιρα από τον καπνό στην πόλη και όλα όσα συνέβησαν με τη φωτιά που έκαψε τη βόρεια

πλευρά των Γερανείων που ήταν και η πιο όμορφη. Δυστυχώς κάηκαν τα πάντα. Κάηκε και ένα κτήμα της οικογένειάς μου που ήταν το καμάρι μας. Ένα πευκοδάσος 1000 στρεμμάτων στον Αϊ Γιάννη τον Μακρινό. Αυτό το κτήμα έζησε την οικογένειά μου σε δύσκολες εποχές στην κατοχή. Μέχρι τώρα παίρναμε από αυτό ελιές και κάναμε λάδι μιας και είχαμε γύρω στα 80 στρέμματα με ελαιώνες. Πάνε όλα αυτά. Στάχτη, περιουσίες αιώνων. Είμαι στεναχωρημένος και θυμωμένος ταυτόχρονα για όλα αυτά που συμβαίνουν στο περιβάλλον της πόλης μου. Η πόλη μου καταστράφηκε. Είπαν: «Μα δεν θρηνήσαμε θύματα, μόνο κάποιες αγροικίες κάηκαν». Ας μάθουν κάποιοι από εδώ ότι σε μια περιοχή που τροφοδοτεί με αγροτική προϊόντα όλη την Ελλάδα,

50.000 χιλιάδες κάτοικοι έχασαν το βιο τους. Και μαζί τα Γεράνεια όρη που τους προστάτευαν από τις βροχές και τους δρόσιζαν από τους καύσωνες, που φιλοξενούσαν χιλιάδες ζωάκια και υπήρχαν εκεί σπάνια είδη φυτών.

Ίσως ήρθε η στιγμή και εμείς τα παιδιά να οργανωθούμε και να αναλάβουμε δράσεις για την αποκατάσταση του τοπίου. Για να ξαναδούμε τα πευκόφυτα όρη των παιδικών μας χρόνων και τον κάμπο των προγόνων μας, να γεννιούνται μέσα από μια πραγματική ανάπτυξη και όχι λαμαρίνες και βωξίτες πάνω στην στάχτη δέντρων, ζώων και στον ιδρώτα γενεών.

Του χρόνου, μόλις ανοίξουν τα σχολεία και μετά τις μαθητικές εκλογές, θα προτείνω το 15μελές και τα 5μελή των τάξεων να συναντηθούμε και να συζητήσουμε στο πλαίσιο των μαθητικών κοινοτήτων για να αναλάβουμε δράσεις για αναδασώσεις στα Γεράνεια όρη και άλλα πολλά. Και θα παρακαλούσα τους συμμαθητές μου, τώρα στις διακοπές, να σκεφτούν και αυτοί και να προτείνουν ιδέες για τη νέα σχολική χρονιά για την πόλη μας.

Εύχομαι σε όλους καλό καλοκαίρι, με υγεία και του χρόνου τον Σεπτέμβρη που θα βρεθούμε ξανά να έχουμε τελειώσει και με τον covid.

Γιάννης Παπαγγελής

Τα Γεράνια Όρη παραδόθηκαν στις φλόγες!

Την Τετάρτη 19 Μαΐου 2021, ξεκίνησε πυρκαγιά στον Σχίνο Κορινθίας, από άγνωστη μέχρι τώρα αιτία. Κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί ότι θα πάρει τόσο μεγάλες διαστάσεις λόγω των

ισχυρών ανέμων, θα κάψει 70.000 στρέμματα δάσους και θα φτάσει λίγο έξω από τα Μέγαρα. Ήταν η πιο καταστροφική, από άποψη καμένης δασικής έκτασης, πυρκαγιά της τελευταίας δεκαετίας σύμφωνα με την Πυροσβεστική. Μέσα σε δύο 24ωρα πυκνό πευκόδασος, ελατόδασος, κουμαριές, πλατάνια, βελανιδιές, καλλιέργειες αμπελιών, ελαιόδεντρα, κατοικίες έγιναν παρανάλωμα του πυρός. Αετοί, γεράκια, μπούφοι, λύκοι, αλεπούδες, αγριογούρουνα, χελώνες, ασβόι, λαγοί, γαϊδούρια, άλογα, πρόβατα, κασίκια, σκύλοι, γάτες, κότες άφησαν την τελευταία τους πνοή στα καμένα. Επίσης, κινδύνευσαν οι μονές της Αγίας Παρασκευής και του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου στο Αλεποχώρι. Οι συνέπειες από την πυρκαγιά είναι τεράστιες. Υποβαθμίστηκε το περιβάλλον και διαταράχτηκε η βιολογική του ισορροπία. Τίποτα δεν θυμίζει τη μοναδική διαδρομή μέσα από το δάσος του Αλεποχωρίου, τους αμπελώνες του Χανίου και του Πευκενέα για να πάμε στο Αλεποχώρι και στα μοναστήρια. Τώρα, μόνο κουφάρια δέντρων και ζώων, απο-

καΐδια και αποπνικτική ατμόσφαιρα που σου κόβει την ανάσα. Έπαψε αυτή η διαδρομή να είναι ευχάριστη και έμεινε μόνο να μας θυμίζει πόσο εγκληματίες είναι οι εμπρηστές. Παράλληλα, οι συνέπειες στην οικονομία είναι τεράστιες, καθώς πολλοί επαγγελματίες όπως υλοτόμοι, οινοπαραγωγοί, κτηνοτρόφοι, όσοι βιοπορίζονται από τη συλλογή ρετσίνοι, έχασαν το εισόδημά τους. Στην περιοχή ευδοκίμοιαν πολύ καλές ποικιλίες αμπελιών, υπήρχαν οινοποιεία που κάηκαν, ενώ η παραγωγή σε ρετσίνα ήταν αρκετή για να προμηθεύσει πολλά εργοστάσια. Τέλος, επιπλέον συνέπειες θα εμφανιστούν με την πάροδο του χρόνου, όπως είναι η διάβρωση του εδάφους, η απώλεια βλάστησης και οι καταστροφές από τις πλημμύρες.

Σε αντίθεση με άλλες μεγάλες πυρκαγιές, δεν χάθηκαν ανθρώπινες ζωές χάρη στην άμεση κινητοποίηση του Δήμου Μεγαρέων -που εκκένωσε τις κατοικημένες περιοχές που απειλούνταν από τη φωτιά- της Περιφέρειας, της Πυροσβεστικής και, κυρίως, των εθελοντών, ο ρόλος των οποίων ήταν σωτήριος σε πάρα πολλές περιπτώσεις.

Από εδώ και πέρα θα πρέπει να συνδράμουμε

όλοι μας, με όλες μας τις δυνάμεις, ώστε να αποκατασταθούν οι ζημιές και να αφήσουμε τη φύση να επουλώσει τις πληγές της και να αναγεννηθεί.

Φίλιππος-Ταξιάρχης Τσιουράκης

Η γη... γιορτάζει!!!

Ζούμε σε έναν από τους ομορφότερους πλανήτες. Η Γη μάς προσφέρει όλα αυτά που χρειαζόμαστε για να επιβιώσουμε. Εμείς όμως της το ανταποδίδουμε έστω και ελάχιστα; Ας το ψάξουμε λίγο...

Η ώρα της Γης!

Το Σάββατο 27 Μαρτίου 2021, από τις 20:30 μέχρι τις 21:30, τα φώτα σε όλο τον πλανήτη έσβησαν για αυτήν τη μία ώρα! Γιατί αυτό; Διότι το τελευταίο Σάββατο του Μαρτίου κάθε χρόνο γιορτάζεται η λεγόμενη "Ωρα της Γης", μία ώρα δηλαδή στην οποία αποφασίζουμε να βοηθήσουμε συμβολικά τον πλανήτη που μας φιλοξε-

νεί εξοικονομώντας ενέργεια, έστω και γι' αυτό το ελάχιστο χρονικό διάστημα!

Πότε καθιερώθηκε αυτός ο θεσμός και από ποιον;

Το 2004 η WWF (World Wildlife Fund) Αυστραλίας, αντιμετωπίζοντας τα απαισιόδοξα συμπεράσματα των επιστημονικών ερευνών όσον αφορά την κλιματική αλλαγή, συναντήθηκε με το διαφημιστικό πρακτορείο Leo Burnett Sydney, ώστε «να συζητηθούν ιδέες δραστηριοποίησης των Αυστραλών απέναντι στο ζήτημα αυτό». Η ιδέα μίας διακοπής της ηλεκτρικής ενέργειας σε μεγάλη κλίμακα υλοποιήθηκε το 2006, αρχικά με τον τίτλο "The Big Flick". Η WWF Αυστραλίας παρουσίασε την ιδέα στην Εταιρεία Fairfax Media και αυτή μαζί με την δήμαρχο του Σίδνεϋ Clover Moore συμφώνησαν να την υποστηρίξουν. Η Ωρα της Γης πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά στις 31 Μαρτίου 2007 στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας, στις 7:30 μ.μ, τοπική ώρα.

Τον Οκτώβριο 2007, το Σαν Φρανσίσκο ακολουθώντας το παράδειγμα του Σίδνεϋ διοργά-

νωσε την εκδήλωση «Lights Out» εμπνευσμένη από την Ώρα της Γης. Μετά την επιτυχία της οι διοργανωτές αποφάσισαν να συσπειρωθούν σε παγκόσμιο επίπεδο τον Μάρτιο του 2008.

Η ημέρα της Γης!

Η Ημέρα της Γης γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 22 Απριλίου και αποτελεί μια ημέρα κατά την οποία διοργανώνονται εκδηλώσεις σε ολόκληρο τον κόσμο με στόχο την ευαισθητοποίηση σε περιβαλλοντικά θέματα. Εορτάζεται ετησίως σε περισσότερα από 175 κράτη παγκοσμίως και συντονίζεται από το Δίκτυο Ημέρας της Γης (Earth Day Network).

Πότε καθιερώθηκε αυτός ο θεσμός και από ποιον;

Στα τέλη της δεκαετίας του '60 και στις αρχές εκείνης του '70, όταν ο γεροϋσιαστής Γκέιλορντ Νέλσον πρότεινε την ιδέα για την Ημέρα της Γης, ο πλανήτης δεν είχε ακόμα συνειδητοποιήσει τις

συνέπειες της επέμβασης του ανθρώπου στο περιβάλλον. Ωστόσο, η οικολογική συνείδηση κάποιων ανθρώπων είχε αρχίσει να ξυπνά. Μετά τον Ιανουάριο του 1969 όμως, παρακολουθώντας στο κανάλι της Σάντα Μπάρμπαρα τις τραγικές συνέπειες της μεγαλύτερης πετρελαιοκηλίδας που είχε δημιουργηθεί ποτέ στις ΗΠΑ μέχρι εκείνη την ημέρα, τα πράγματα άλλαξαν. Η μόλυνση αυτή, η οποία είχε ως αποτέλεσμα να πεθάνουν περισσότερα από 3.500 θαλάσσια πουλιά, καθώς

και δελφίνια, φώκιες και θαλάσσιοι λέοντες, έκανε τον Νέλσον να αναλάβει δράση.

Ο Αμερικανός γερουσιαστής δημιούργησε μία ομάδα 85 ατόμων για να προωθήσουν την ιδέα μίας ημέρας για το περιβάλλον. Στις 22 Απριλίου 1970, 20 εκατομμύρια Αμερικανοί βγήκαν στους δρόμους, στα πάρκα και στις πλατείες, για να διαδηλώσουν υπέρ της βιώσιμης ανάπτυξης και της προστασίας του περιβάλλοντος. Μέχρι το τέλος της χρονιάς, είχε δημιουργηθεί η Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος των ΗΠΑ και είχε ψηφιστεί ο νόμος για καθαρό αέρα, καθαρό νερό και προστασία των απειλούμενων ειδών. “Πήραμε ένα ρίσκο, αλλά δούλεψε”, δήλωσε ο Νέλσον, ο οποίος τιμήθηκε με την ανώτατη διάκριση για πολίτη στις ΗΠΑ, το Προεδρικό Μετάλλιο της Ελευθερίας, το 1995.

Εξάλλου, η Ημέρα της Γης είχε ήδη γίνει επίσημα, παγκόσμιο κίνημα. Το 1990, ο Ντένις Χάις, ο οποίος συμμετείχε επίσης στην οργάνωση της πρώτης Ημέρας της Γης το 1970, ανέλαβε την

οργάνωσή της σε παγκόσμια κλίμακα, κινητοποιώντας 200 εκατομμύρια κόσμο σε 141 χώρες. Ως συνέπεια αυτού, το 1992 πραγματοποιήθηκε η ιστορική Σύνοδος Κορυφής του ΟΗΕ για το Περιβάλλον.

Σήμερα, η Ημέρα της Γης έχει φτάσει σε περισσότερες από 190 χώρες και γιορτάζεται από περισσότερους από 1 δισεκατομμύριο ανθρώπους κάθε χρόνο, οι οποίοι στέλνουν το μήνυμα στις κυβερνήσεις και στους συνανθρώπους τους ότι:

Γι' αυτό πρέπει να συμμετέχουμε ενεργά στις παγκόσμιες δράσεις, πόσο μάλλον όταν αυτές αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος και της Γης που μας φιλοξενεί.

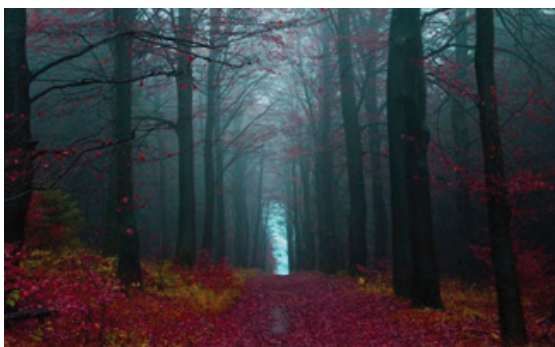
Και όχι μόνο!

Να καταφέρουμε η έγνοια μας για τη Γη να είναι κάθε μέρα του έτους! Η σκέψη μας για τη φύση γύρω μας να είναι συνειδητή και να μεταμορφώνεται σε πράξεις ευθύνης!

Ανδριανός Ξυδιάς

Η μάχη υπέρ του περιβάλλοντος είναι αναγκαία, είναι η μάχη υπέρ του μέλλοντος της Γης, άρα και του δικού μας...

Τι κοινό έχουν οι δύο φωτογραφίες που ακολουθούν;

Τον Μέλανα Δρυμό (Schwarzwald)

Ιδανικός προορισμός για έναν ταξιδιώτη που επιδιώκει να συνδυάσει την ξεκούραση στην αγνή και αμόλυντη φύση με συναρπαστικές εμπειρίες

ζωής είναι ο Μέλας Δρυμός στη νοτιοδυτική Γερμανία. Ο Μέλας Δρυμός είναι ένα μεγάλο σύνολο κυρίως κωνοφόρων δασών στο κρατίδιο της Βά-

δης-Βυτεμβέργης ανάμεσα στον ποταμό Ρήνο δυτικά και τις πηγές του μεγαλοπρεπούς Δούναβη νότια. Εκεί, μπορεί κανείς να απολαύσει πεζοπορικές εξορμήσεις σε μονοπάτια, φαράγγια, κορυφές βουνών, περιβόλια και καταρράκτες, να κάνει mountainbike ή roadtravel με το αυτοκίνητο ή το σιδηρόδρομο και να απολαύσει μαγευτικές διαδρομές δίπλα σε αμπελώνες, λίμνες, ποτάμια και ρομαντικά μεσαιωνικά χωριά με παραμυθένια σπίτια. Μπορεί ακόμα κανείς να επισκεφθεί τη διάσημη λουτρόπολη Baden-Baden με τη Belle Époque αισθητική της ή να δει το μεγαλύτερο ξύλινο ρολόι-κούκο στην πόλη HollsteigBreitnau, το οποίο είναι τόσο μεγάλο, ώστε έχει επάνω του σκαλισμένους έναν άνδρα και μία γυναίκα σε φυσικό μέγεθος ντυμένους με την παραδοσιακή ενδυμασία.

Παρά το όνομά του, ο Μέλας Δρυμός δεν εξακολουθεί σήμερα να είναι τόσο σκούρος όσο παλαιότερα. Και αυτό, επειδή οι δασοκόμοι φυτεύουν εκεί όλο και περισσότερα φυλλοβόλα

δέντρα, με αποτέλεσμα να γίνεται το δάσος πιο φωτεινό. Στόχος τους είναι να προστατέψουν τον Μέλανα Δρυμό από τα σκαθάρια που τρέφονται με τον φλοιό των κωνοφόρων δέντρων και απει-

λούν ακόμα και ολόκληρα δάση.

Μέσα σε αυτό το πυκνό και σκοτεινό δάσος γεννήθηκαν πολλοί μυστηριώδεις θρύλοι με μάγισσες και μάγους, νεράιδες και ιππότες, με πιο γνωστό το ωραιότερο μεσαιωνικό έπος Νιμπελούγκεν, την αντίστοιχη Ιλιάδα της Γερμανικής φιλολογίας. Ένα επικό ποίημα, το οποίο πραγματεύεται τον έρωτα, την εκδίκηση, τη δόξα και την φιλαργυρία αναβιώνοντας έναν στυγερό φόνο, αιματηρές μάχες και την αναζήτηση ενός αμύθη-

του θησαυρού. Το σκοτεινό αυτό έπος ενέπνευσε τον συνθέτη Ρίχαρντ Βάγκνερ στη σύνθεση της όπερας *Το Δαχτυλίδι των Νιμπελούγκεν* και τον συγγραφέα Τζ. Ρ. Ρ. Τόλκιν στη συγγραφή του δημοφιλούς βιβλίου *Ο Αρχοντας των Δαχτυλιδιών*.

Όσο για τη γαστρονομία αυτής της περιοχής, αυτή φημίζεται για αρκετά αστέρια Michelin. Η πιο γνωστή σπεσιαλιτέ είναι η ομώνυμη Black-Forest τούρτα, η οποία είναι αρκετά ψηλή, φτιάχνεται με το περίφημο λικέρ κεράσι που παράγεται εκεί και σερβίρεται σε μεγάλα κομμάτια. Διάσημα είναι επίσης τα αλλαντικά τους, όπως το καπνισμένο ζαμπόν σε ξύλο πεύκου, τα φρούτα και το κρασί τους.

Βασίλης Γκίνης

Οι σεκόγιες

Οι σεκόγιες είναι δέντρα που έχουν ευθύγραμμους υψιτενείς κορμούς. Απαιτούν υγρές συνθήκες για να μεγαλώσουν και ευδοκούν σε μία μικρή ζώνη που εκτείνεται κατά μήκος των ακτών του Ειρηνικού Ωκεανού, από το νότιο Όρεγκον μέχρι τη βόρεια Καλιφόρνια. Τα δέντρα αυτά είναι ψηλά εξαιτίας του ήπιου κλίματος, των έντονων βροχοπτώσεων, των εύφορων εδαφών και της προστασίας τους από τον άνεμο. Οι σεκόγιες έχουν άφθονα φύλλα, τα οποία πέφτουν και σαπίζουν δημιουργώντας έτσι μια εύφορη βάση για την ανάπτυξη τους. Αυτό το ψηλό οικοσύστημα φιλοξενεί και πολλά ζώα όπως έντομα, σαλαμάνδρες, ακόμα και μικρά θηλαστικά, όπως τους αρουραίους των αγρών.

Το ψηλότερο δέντρο του κόσμου είναι μια σεκόγια ονόματι Υπερίων και βρίσκεται στο Redwood National Park της Καλιφόρνιας (ΗΠΑ). Το 2017 το ύψος της ήταν 115,85 μέτρα, δηλαδή 20 μέτρα ψηλότερο από το Big Ben.

Ζέτα Χρυσουλάκη

Τα άλογα

Όλοι ξέρουμε τα άλογα, τα συμπαθή τετράποδα, θηλαστικά, χορτοφάγα ζώα. Ζούνε περίπου 25 με 30 χρόνια. Ο άνθρωπος τα έχει εξημερώσει από τα αρχαία χρόνια και τα χρησιμοποίησε για να οργώσει τα χωράφια και για άλλες δουλειές. Είναι ζώα ψηλά με χρώμα μαύρο, άσπρο ή καφέ.

Ο Μπόμπελ όμως, είναι το πιο μικρό αρσενικό άλογο όλου του κόσμου. Έχει ύψος 56,7 εκατοστά μέχρι το ακρώμιο. Είναι ράτσα Απαλούζα και βρίσκεται στην Καταρζίνα Ζιελίνσκα της Πολωνίας. Δυστυχώς το 2018 πέθανε η Θαμπελίνα, το μικρότερο θηλυκό άλογο του κόσμου. Η μικροσκοπική Θαμπελίνα, ανήκε στους Αμερικάνους Κέι και Πολ Γκέσλινγκ. Είχε ύψος 44,5 εκατοστά

ως το ακρώμιο. Έγινε διάσημη όταν συνάντησε το ψηλότερο άλογο εκείνης της εποχής, τον Ρέινταρ, που ήταν 7,5 φορές ψηλότερος από εκείνη.

Ζέτα Χρυσουλάκη

Ένας κόσμος φαντασμαγορικός!

Κάθε μέρα βλέπουμε στην τηλεόρασή μας ταινίες και σειρές διαφόρων ειδών. Πόσοι και ποιοι είναι άραγε αυτοί που έχουν δουλέψει για τον ελάχιστο χρόνο θεάματος που εμείς απολαμβάνουμε;

Τεράστιες παραγωγές δισεκατομμυρίων δο-

λαρίων των μεγάλων κινηματογραφικών εταιρειών (20th Century Fox, Metro-Goldwyn-Mayer, Paramount Pictures, Columbia, Warner Brothers κ.ά.). Οι ταινίες που βλέπουμε στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο μέσα σε λίγα λεπτά, έχουν χρειαστεί μήνες δουλειάς χιλιάδων ανθρώπων που δε φαίνονται πουθενά στο τελικό αποτέλεσμα. Αρχικά, ο σεναριογράφος, ο παραγωγός και ο σκηνοθέτης ετοιμάζουν μαζί όλη την παραγωγή.

Αρχίζουν να κάνουν κάστινγκ για να βρουν ηθοποιούς. Εκατοντάδες άτομα δίνουν το βιογραφικό τους για έναν χαρακτήρα και περνούν από ακρόαση. Αφού πάρουν τον ρόλο, οι συνθήκες είναι πολύ δύσκολες. Πρέπει να δουλέψουν μήνες ολόκληρους, προβάροντας τα λόγια, τις κινήσεις, τις θέσεις στον χώρο, τις εκφράσεις του προσώπου και όλα όσα θα κάνουν το αποτέλεσμα τέλειο, αντάξιο για βραβείο! Για παράδειγμα σε μια σκηνή που πρέπει να κλάψουν, κάποιες φορές πρέπει να ξοδέψουν όλο τους το βράδυ με στενόχωρη διάθεση, για να μπορέσουν να «βγάλουν» το σωστό συναίσθημα την ώρα που πρέπει.

Αλλά και τα ειδικά εφέ, τα κοστούμια, το μακιγιάζ, τα ρούχα, τα μαλλιά, ο ήχος, ο φωτισμός, το μοντάζ και πολλά άλλα παίζουν τεράστιο ρόλο στο τελικό αποτέλεσμα. Δυστυχώς τις περισσότε-

ρες φορές αυτή η δουλειά δεν αναγνωρίζεται με τον τρόπο που της αξίζει. Κι αυτό γιατί όλοι μας βλέπουμε τον λαμπερό κόσμο μπροστά από τις κάμερες. Τον κόσμο κυρίως του Χόλιγουντ. Ένα όνομα συνώνυμο στη συνείδηση όλων με τον κινηματογράφο.

Θέλετε να μάθετε πώς ξεκίνησε η πορεία του;

Το Hollywood θα ήταν ένα άγνωστο προάστιο του Λος Άντζελες, αν δε γινόταν με το πέρασμα του χρόνου η πρωτεύουσα της πασίγνωστης αμε-

ρικανικής βιομηχανίας του κινηματογράφου και της τηλεόρασης. Η ιστορία του ξεκινά μόλις το 1886, όταν στην περιοχή καταφθάνει ένας κτηματομεσίτης, ο Χάρβεϊ Χέντερσον Γουίλσον, με σκοπό να αγοράσει μία έκταση εξακοσίων στρεμμάτων για να δημιουργήσει μια κοινότητα για αφοσιωμένους χριστιανούς, που θα ζούσαν μια ηθική ζωή, απαλλαγμένη από τις αμαρτίες και το αλκοόλ. Το όνομα «Χόλιγουντ» ήταν έμπνευση της συζύγου του και είχε σχέση με τα πιστεύω τους.

Τα επόμενα χρόνια, ωστόσο, το Χόλιγουντ άρχισε να απομακρύνεται από τους στόχους του Γουίλσον. Αλλάζει όψη και οικοδομείται με γρήγορους ρυθμούς, εξαιτίας του καλού του κλίματος, της γεωμορφολογίας αλλά και της επέκτασης του σιδηροδρόμου. Το 1903 η κοινότητα απέκτησε νομική οντότητα, αλλά λόγω της έλλειψης πόσιμου νερού αναγκάστηκε να υπαχθεί το 1910 στην πόλη του Λος Άντζελες. Το πιο χαρακτηριστικό σημείο του ήταν η τεράστια επιγραφή στους λόφους που στην αρχική της μορφή ήταν «Hollywoodland», με σκοπό να διαφημίσει τους νεόδμητους οικισμούς στους γύρω λόφους.

Η πινακίδα σχεδιάστηκε από τον ιδιοκτήτη της εταιρείας, Τόμας Φισκ Γκοφ. Ο αρχικός προγραμματισμός, όταν υψώθηκε στις 13 Ιουλίου του 1923, ήταν να την αφαιρέσουν μετά από ένα χρονικό διάστημα περίπου ενός χρόνου. Μέσα όμως σε λίγο καιρό η κινηματογραφική ακμή στην περιοχή την έκανε κάτι σαν σήμα κατατεθέν του

αμερικανικού κινηματογράφου. Αργότερα θα αντικατασταθεί από την επιγραφή «Hollywood» που παραμένει ακόμα και σήμερα.

Στο πέρασμα του χρόνου το άλλοτε ήσυχο προάστιο με τις πορτοκαλιές γέμισε από πρόχειρα υπαίθρια πλατό, καθώς οι ταινίες τότε γυρίζονταν μόνο στο φως του ήλιου. Μέσα σε λίγα χρόνια, το Χόλιγουντ έγινε η πρωτεύουσα της βιομηχανίας των ονείρων και της λάμπης με παγκόσμια απήχηση. Οι ανάγκες αυτής της νέας βιομηχανίας έφεραν ραγδαίες αλλαγές στην κοινότητα: εμπορικά κέντρα, εστιατόρια, κινηματογράφοι, κλαμπ και τράπεζες άρχισαν να ξεφυτρώνουν παντού, κατά τις δεκαετίες του '20 και του '30.

Γνωστές προσωπικότητες διετέλεσαν επικεφαλής παίζοντας καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη του κινηματογράφου. Οι πρωταγωνιστές των ταινιών, μυθικά ονόματα πλέον σε όλο τον κόσμο, ζούσαν και εργάζονταν μέσα σε ένα περιβάλλον πλούτου και λάμπης, ενώ η συμπεριφορά τους συχνά σκανδάλιζε την κοινή γνώμη. Η συντηρητική Αμερική θεωρούσε το Χόλιγουντ συνώνυμο της αμαρτίας.

Ποιος να φανταζόταν την εξέλιξη αυτή, με δεδομένο το αρχικό όραμα του ιδρυτή της!

Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, άρχισε σταδιακά να χάνει τη λάμψη του. Με τη διάδοση της τηλεόρασης τη δεκαετία του '60, τα μεγάλα κινη-

ματογραφικά στούντιο εγκατέλειψαν την περιοχή και το Χόλιγουντ έγινε η έδρα της τηλεοπτικής βιομηχανίας των ΗΠΑ. Να μην παραλείψουμε να αναφερθούμε στο Hollywood Walk of Fame που περιλαμβάνει χιλιάδες αστέρια από ορείχαλκο ενσωματωμένα στα πεζοδρόμια κατά μήκος των δρόμων 15 τετραγώνων της περιοχής. Τα αστέρια είναι μόνιμα δημόσια μνημεία με ονόματα

παραγόντων της βιομηχανίας του θεάματος.

Αυτή υπήρξε η σύντομη ιστορία του Χόλιγουντ, της έδρας της 7^{ης} τέχνης, δηλαδή του κινηματογράφου. Μια τέχνη που σε όλη την πορεία της επηρέασε και συνεχίζει να επηρεάζει κάθε γενιά: παρουσιάζει χαρακτήρες, αποδίδει αληθινές ιστορίες, προφητεύει (;) το μέλλον, ξεφεύγει από τα όρια της πραγματικότητας και πλάθει φανταστικούς κόσμους, μιλάει για τις σχέσεις των ανθρώπων, ζωντανεύει ιστορικά πρόσωπα και γεγονότα, γεννά όνειρα στις συνειδήσεις των νέων, διδάσκει και καθοδηγεί, γεμίζει συναισθήματα... Θα μπορούσαμε να γράφουμε ασταμάτητα, για να δείξουμε τι είναι ο κινηματογράφος για τον καθένα μας. Κι αν βρεθεί κάποιος να σκεφτεί

τη σκοτεινή πλευρά του κινηματογράφου, θα του πούμε ότι κανείς και τίποτα δεν είναι τέλειος. Ιστορίες που σοκάρουν όταν αποκαλύπτονται, παρανομίες, «εγκλήματα», καταχρήσεις, παραβιάσεις δικαιωμάτων, βιαιοπραγίες και καταστάσεις εξωπραγματικές, ή ακόμα και τρομακτικές... Όλα, ωστόσο, είναι μέσα στη ζωή και από όλα μπορούμε και πρέπει να μαθαίνουμε! Γι' αυτό δε θα σταματήσουμε να αγαπάμε τον κινηματογράφο και να προσδοκούμε να αφεθούμε στη μαγεία της σκοτεινής μεγάλης αίθουσας με τη φωτεινή οθόνη και τον εκκωφαντικό ήχο!

Ανυπομονούμε να ξαναβρεθούμε σ' αυτήν!

Σήλια Μουρτζούκου

Νίκος Γκάλης: η αρχή του μπάσκετ στην Ελλάδα

Στις 23 Ιουλίου του 1957, γεννήθηκε ο κορυφαίος Έλληνας καλαθοσφαιριστής όλων των εποχών, ο άνθρωπος που άλλαξε τη μοίρα του αθλήματος στη χώρα μας.

Παιδί φτωχών μεταναστών από τη Ρόδο, ο Νικόλαος Γεωργαλής, όπως είναι το πραγματικό του όνομα, γεννήθηκε στο Νιου Τζέρσεϋ των Η.Π.Α. Ξεκίνησε την καριέρα του ως αθλητής αρχικά στην πυγμαχία, αλλά γρήγορα τον κέρδισε η καλαθοσφαίριση.

Τα πρώτα βήματα στις Η.Π.Α.

Το ταλέντο του ξεχώρισε από το γυμνάσιο και το 1975 έγινε δεκτός στο καθολικό πανεπιστήμιο του Σίτον Χολ, του οποίου η ομάδα μπάσκετ φημιζόταν για τις διακρίσεις της. Αναδείχθηκε ένας από τους καλύτερους καλαθοσφαιριστές του κολεγιακού πρωταθλήματος. Αγωνιζόταν στη θέση του σούτιγκ γκαρντ και σκόραρε με μεγάλη ποικιλία κινήσεων. Αγαπημένη του κίνηση ήταν το τζαμπ σουτ από μέση απόσταση ή το λεί απ με σπάσιμο στον αέρα, πολλές φορές με ολόκληρη την αντίπαλη ομάδα να αμύνεται μπροστά του. Την περίοδο 1978-79 αναδείχθηκε τρίτος σκόρερ στο κολεγιακό πρωτάθλημα του NCAA με 27,5 πόντους κατά μέσο όρο ανά αγώνα πίσω από τον δεύτερο, και μετέπειτα θρύλο του NBA, Λάρι Μπερντ. Στο τέλος εκείνης της σεζόν συμμετείχε στο ντραφτ του NBA και επιλέχθηκε από την ομά-

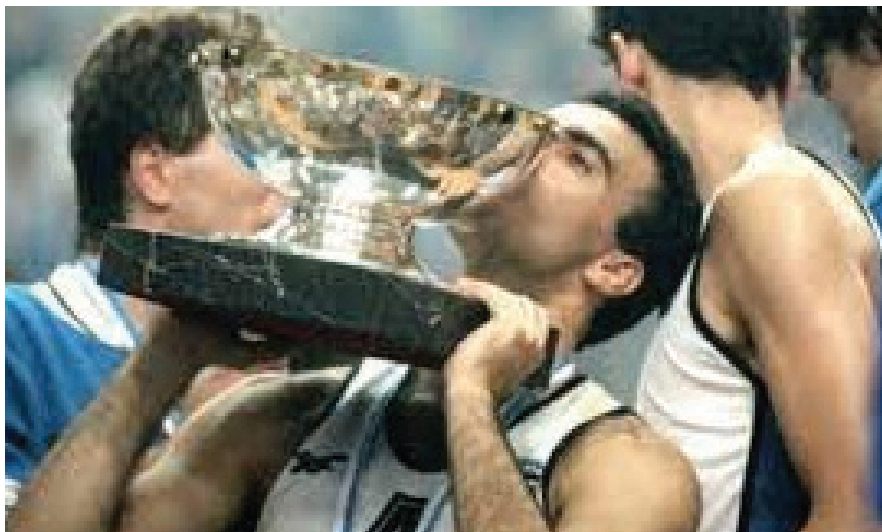
δα BostonCeltics μόλις στον τρίτο γύρο της διαδικασίας και συνολικά στην 68η θέση. Ένας τραυματισμός του όμως τον κράτησε μακριά από τον μαγικό κόσμο του **NBA**. Έτσι, αποφάσισε να αναζητήσει την τύχη του στην Ελλάδα.

Η καταξίωσή του στην Ελλάδα 1979-1984

Το καλοκαίρι του 1979 οι ελληνικές ομάδες του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού εκδήλω-

σαν το ενδιαφέρον τους για να τον αποκτήσουν, όμως τελικά ο ίδιος προτίμησε να ενταχθεί στον Άρη Θεσσαλονίκης, ομάδα η οποία ήταν εκείνη την εποχή πρωταθλήτρια Ελλάδας. Την πρώτη του σεζόν στην Ελλάδα αναδείχθηκε τρίτος σκόρερ στο ελληνικό πρωτάθλημα. Από την επόμενη

Έπαιξε τρεις σεζόν στους πράσινους, με απολογισμό την κατάκτηση ενός Κυπέλλου και τη συμμετοχή του σε ένα φάιναλ φορ. Το όνειρό του για ένα Ευρωπαϊκό δεν έγινε πραγματικότητα ούτε στον Παναθηναϊκό. Στις 29 Σεπτεμβρίου 1995 ήλθε σε ρήξη με τον προπονητή του Κώστα Πολίτη, εγκαταλείποντας την

χρονιά όμως έγινε ο πρώτος σκόρερ και συνέχισε να κατακτά την πρώτη θέση για έντεκα συνεχόμενα έτη συνολικά. Ολοκλήρωσε την περίοδο 1980-81 με 44 πόντους κατά μέσο όρο ανά αγώνα, σημειώνοντας την καλύτερη επίδοση σε συγκομιδή πόντων στην ιστορία του ελληνικού πρωταθλήματος.

Στον Άρη αγωνίστηκε συνολικά 13 χρόνια, που αποτέλεσαν τη χρυσή εποχή για τους κιτρινόμαυρους της Θεσσαλονίκης.

Υπήρξε πρώτος σκόρερ σε όλες τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις όλων των εποχών με 4.909 πόντους σε 148 συμμετοχές σε αγώνες (FIBA Κύπελλο Κόρατς και FIBA Ευρωλίγκα).

Αρχηγός της Εθνικής Ομάδας

Αποζημιώθηκε με το παραπάνω, όταν οδήγησε την Εθνική στον ανεπανάληπτο θρίαμβο του 1987 με την κατάκτηση του Ευρωμπάσκετ της Αθήνας. Δύο χρόνια αργότερα, η Εθνική με ηγέτη και πάλι τον Γκάλη, κατέλαβε τη δεύτερη θέση στο Ευρωμπάσκετ του Βελιγραδίου.

Η συνέχεια της καριέρας του στην Ελλάδα

Ο Νίκος Γκάλης εγκατέλειψε άδοξα τον Άρη το 1992, κατηφόρισε στην Αθήνα και το 1992 εντάχθηκε στη δύναμη του Παναθηναϊκού, δεύτερο και τελευταίο σταθμό της καριέρας του στην Ελλάδα.

ομάδα και οριστικά το ελληνικό μπάσκετ.

Τα χρόνια μετά...

Στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας το 2004 ο Νίκος Γκάλης μετέφερε την Ολυμπιακή Φλόγα ως πρώτος λαμπαδηδρόμος μέσα στο Ολυμπιακό Στάδιο. Το 2017 έγινε ο πρώτος Έλληνας καλαθοσφαιριστής που εντάχθηκε στο Hall Of Fame, περνώντας με αυτόν τον τρόπο στο «πάνθεον» του παγκόσμιου μπάσκετ.

Με την παρουσία του άλλαξε το ελληνικό μπάσκετ και το έφερε στις πρώτες θέσεις του κόσμου. Έχουν γράψει γι' αυτόν ότι υπήρξε μια ασταμάτητη... καλαθομηχανή! Ήταν ένας πονοκέφαλος για κάθε προπονητή, ο οποίος προσάρμοζε όλο το σύστημα της ομάδας πάνω του, χωρίς επιτυχία πολλές φορές. Εκτός από δεινός σκόρερ, υπήρξε πολύ καλός πλέι-μέικερ και πασέρ. Σπешιαλιτέ του οι θεαματικές και αποτελεσματικές διεισδύσεις, παρότι κοντός για τα μέτρα του αθλήματος: μόλις 1,83 μ.

Όταν διαβάζω γι' αυτόν σκέπτομαι ότι έγινε το είδωλο για πολλούς νέους των δεκαετιών του '80 και του '90 κι έτσι γεννήθηκαν άλλοι μεγάλοι Έλληνες καλαθοσφαιριστές, όπως ο Διαμαντίδης, ο Σπανούλης, ο Αλβέρτης, ο Παπαλουκάς, ο Τσατσαρής, ο Καλάθης, ο Ντικούδης, κ.ά, που είναι πρότυπα για εμάς σήμερα.

Ευχαριστούμε, Νίκο Γκάλη!

Άγγελος Γκόβενης

Ένας προσιτός μικρός Παράδεισος...

Πόσες φορές ακούμε για τις απίστευτες ομορφιές της χώρας μας από ξένους αλλά και Έλληνες επισκέπτες!!! Σήμερα θα σας μιλήσω για το Πόρ-

τε τον Κιθαιρώνα, πολύ συχνά χιονισμένο, και να ξεκουραστείτε στα καταφύγια, απολαμβάνοντας τη ζεστή σοκολάτα σας!

Είναι τόπος κατάλληλος για οικογένειες με παιδιά, χωρίς παιδιά, με κατοικίδια, για ήρεμη διαμονή και για νυχτερινή ζωή! Έχει καταλύματα για κάθε τσέπη, οργανωμένες αλλά και ήσυχες παραλίες, όμορφες καφετέριες, μπαράκια, ψαροταβέρνες!

Αν σας αρέσει το θέατρο και το τραγούδι, τα Σαββατοκύριακα του καλοκαιριού θα πετύχετε θεατρικές ομάδες και μπάντες που φτιάχνουν το κλίμα!

Και για το τέλος σας άφη-

το Γερμενό, που ανήκει στα Βίλια Αττικής, σε απόσταση μόλις 67χλμ από το κέντρο της Αθήνας και 40 χλμ από την πόλη μας!

Πρόκειται για ένα παραλιακό θέρετρο στον Κορινθιακό Κόλπο, μετά από την πασίγνωστη Ψάθα.

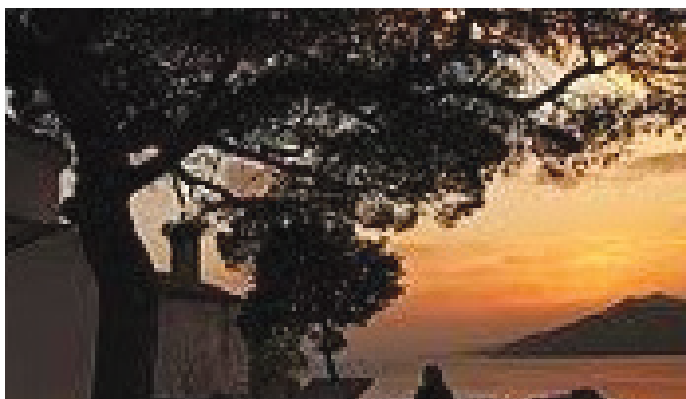
Το Πόρτο Γερμενό δεν έχει εποχή! Το καλοκαίρι μπορείτε να κάνετε μπάνιο στα γαλαζοπράσινα κρυστάλλινα νερά, που θυμίζουν Ιόνιο πέλαγος, και ηλιοθεραπεία στη μοναδική παραλία με τη λευκή άμμο και το ψιλό βοτσαλάκι! Την άνοιξη γοητεύουν τα τοπία μέσα στο καταπράσινο δάσος με τα πανέμορφα λουλούδια, ενώ τον χειμώνα μέσα από μικρά μονοπάτια πεζοπορίας μπορείτε να εξερευνήσε-

σα το πιο σημαντικό: τον αρχαιολογικό χώρο Αιγοσθένων με το κάστρο και τα μικρά ξωκλήσια του!

Η θέση φαίνεται να έχει χρησιμοποιηθεί από τα γεωμετρικά έως τα μεταβυζαντινά χρόνια. Το φρούριο κτίστηκε στο β' μισό του 4ου αι. π.Χ. και αποτελεί ένα από τα καλύτερα διατηρημένα αρχαία φρούρια στον ελλαδικό χώρο. Σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες φαίνεται πολύ πιθανό να κτίστηκε με τη βοήθεια των Αθηναίων έπειτα από τη συμμαχία τους με τους Μεγαρείς για την αντιμετώπιση του θηβαϊκού κινδύνου. Ένδειξη για τη συνέχιση της κατοίκησης κατά τους παλαιохριστιανικούς χρόνους αποτελεί η πεντάκλιτη

βασιλική του 5^{ου} αι. μ.Χ. Επάνω στα ερείπια της κτίστηκε τον 11^ο αι. το μικρό εκκλησάκι της Παναγίας ή Αγίας Άννας με αρχαίο οικοδομικό υλικό.

Η αρχαία ονομασία της περιοχής «Αιγόςθυνα» πιθανόν να προέρχεται από τις αρχαίες λέξεις

“αἶγες” (πληθυντικός του αἶξ που σημαίνει μεγάλο κύμα) και “σθένος” (που σημαίνει δύναμη), δηλώνοντας την τοποθεσία με τα μεγάλα, ισχυρά κύματα, τα οποία παρατηρούνται ιδιαίτερα όταν επικρατούν καιρικές συνθήκες από τα δυτικά. Από τη ρίζα αιγ- δημιουργήθηκαν επίσης ο αιγιαλός, η αιγίς και η καταγιγίς, το Αιγαίον, κ.λπ.

Είναι ένας προορισμός με χαμηλό budget για ένα όμορφο σαββατοκύριακο του χρόνου, κυριολεκτικά σε απόσταση αναπνοής!!

Θα σας δω εκεί...και φυσικά με όλα τα μέτρα κατά του covid-19!

Αναστάσης Μειντάνης

Βιβλιοπροτάσεις για το καλοκαίρι σας

ΟΙ ΜΑΓΕΜΕΝΕΣ, ΜΑΙΡΗ ΚΟΝΤΖΟΓΛΟΥ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Το βιβλίο αναφέρεται σε ένα πραγματικό γεγονός που διαδραματίζεται στην Θεσσαλονίκη. Ένα πολύτιμο μνημείο της πόλης με μεγάλη αρχαιολογική αξία ζητείται από τη γαλλική κυβέρνηση. Με τη μεσολάβηση και τη βοήθεια του παλαιογράφου Εμμανουέλ Μιλνέρ δίνεται η άδεια από τον τότε Σουλτάνο να μεταφερθεί στη Γαλλία. Εμείς παρακολουθούμε την προσπάθεια της Χάννα, του Νικόλα και του γλύπτη Αλέξανδρου να αποτρέψουν τη μεταφορά του σημαντικού για την ιστορία της πόλης μνημείου.

ΤΟ ΠΕΤΡΑΔΙ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΜΑΡΙΝΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΒΑΝΗ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Διασχίζουμε τη Σμύρνη πριν την καταστροφή, ακολουθούμε τα караβάνια στην Αρμενία και φτάνουμε στο Ισπαχάν. Αργότερα ακολουθεί η καταστροφή και ο ξεριζωμός. Οι ήρωές μας αρχίζουν ξανά τη ζωή τους στο Παρίσι. Και φτάνουμε στο σήμερα, όπου συναντάμε τους ανθρώπους που τα κατάφεραν από την Σμύρνη, την Αρμενία το Ισπαχάν και το Παρίσι...

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ, ΑΛΚΗ ΖΗ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Παρακολουθούμε τον Πέτρο, ένα 13χρονο αγόρι, να ζει τον πόλεμο του 1940. Βλέπουμε τις κακουχίες που περνά μαζί με την οικογένειά του και την προσπάθειά του να αντισταθεί στον κατακτητή γράφοντας συνθήματα στους τοίχους. Το βιβλίο μάς δείχνει εικόνες της Κατοχής και της Αντίστασης μέσα από τα μάτια ενός παιδιού που μας αποδεικνύει την γενναιότητά του.

Μιχαέλα Κορνίλη

Έκθεση έργων στο πλαίσιο του μαθήματος της Τεχνολογίας

Οι αλλαγές που επέφερε η πανδημία στην εκπαίδευση και ο συνδυασμός τους με τη φύση του μαθήματος της Τεχνολογίας αποτέλεσαν ιδιαίτερη πρόκληση για την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος. Τα παιδιά του 3ου Γυμνασίου Μεγάρων όμως, απέδειξαν πως διαθέτουν δημιουργικότητα την οποία και αξιοποίησαν στην περίοδο της καραντίνας. Οι συζητήσεις και οι εκπαιδευτικές πρακτικές στο βαθμό που επιτρέπει η τηλεεκπαίδευση, έγιναν τροφή για σκέψη και δράση με αποτέλεσμα στο σπίτι κάθε μαθητή να δημιουργηθεί ένα μικρό εργαστήριο. Με το άνοιγμα των σχολείων πριν τη λήξη του σχολικού έτους είχαμε την ευκαιρία να θαυμάσουμε αυτές τις κατασκευές.

Στέλιος Ματσάτσος

Τεστ επαγγελματικού προσανατολισμού

Στο σχολείο μας, διενεργήθηκε στη Γ΄ τάξη ένα σύγχρονο, αυτοματοποιημένο τεστ επαγγελματικού προσανατολισμού, το οποίο διεκπεραιώνεται από το διαδίκτυο με εύκολο και φιλικό τρόπο μέσω ειδικού ερωτηματολογίου. Το λογισμικό του συστήματος εκδίδει αυτόματα μια προσωπική έκθεση για κάθε χρήστη ξεχωριστά που περιέχει έγχρωμα ιστογράμματα, πίνακες και συνοδευτικά κείμενα.

Με το τεστ διερευνώνται η προσωπικότητα, οι κλίσεις, τα ενδιαφέροντα ενός ατόμου, προσδιορίζονται οι σπουδές και τα επαγγέλματα που του ταιριάζουν και επισημαίνονται ποια από τα επαγγέλματα αυτά έχουν θετικές ή περιορισμένες προοπτικές στην αγορά εργασίας, καθώς και οι πιθανές διέξοδοί τους σε άλλα επαγγέλματα ή εξειδικεύσεις.

Τα αποτελέσματα του τεστ στέλνονται εμπιστευτικά από το Πανεπιστήμιο Πειραιώς απευθείας στο e-mail των γονιών.

Η Γ΄ τάξη του 3ου Γυμνασίου Μεγάρων
Σχολ. έτος 2020-2021

*Μόνο με την καρδιά βλέπεις καλά.
Την ουσία τα μάτια δεν τη βλέπουν.*

Antoine de Saint-Exupéry